

POTRIVNICI

„Căci noi zărim de luptat împotriva cărnii și sângelui și împotriva duhurilor răutății cari sânt în locurile cerești” — Efeseni 6: 12.

IEHOVA a poruncit servilor săi: „Sculați-vă. să mergeți împotriva Edomului ca să ne războim cu el” (Obadia 1). Această poruncă se poate aplica numai după întoarcerea Domnului Isus când este trimis să stăpânească în mijlocul dușmanilor săi, și mai cu seamă după venirea sa în templul lui Dumnezeu, în care timp Diavolul strânge forțele sale de luptă la Armaghedon ca pregătire pentru bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Toată profesia care a fost descoperită și limpezită acum în urma faptelor ce se pot observa pe care Dumnezeu le-a făcut să se întâmple, dovedește peste orice îndoială că Christos Isus este în templu, că el desparte și judecă pe națiuni și cauzează că diferiți oameni se fac cunoscuți, mai departe că toate forțele de luptă ale celui rău sunt strânse împotriva celor ce servesc pe Dumnezeu. Toți aceștia sunt potrivnici, sau adversari ai lui Dumnezeu și ai împărăției sale. Oricât de mult ar iubi un creștin liniștea și pacea, prezentul nu este un timp de a căuta un loc de retragere și de liniște, deoarece el este timpul de război împotriva dușmanilor. În mod necesar acesta trebuie să fie în același timp și timpul păcii în rândurile poporului Domnului, fiindcă membrii lui trăiesc în armonie laolaltă și trebuie să lupte ca o ceată unită. Toți membrii cetei templului lui Dumnezeu stau acum sub conducerea lui Christos Isus: toți trebuie să aibă aceeași cugetare, și anume cugetarea lui Christos, Dumnezeu și Christos s-au sculat împotriva dușmanilor, și cine stă de partea lui Dumnezeu și a lui Christos trebuie să ia la fel deauna atitudine împotriva potrivnicilor și să-și facă partea în acest război.

Dușmanul este făcut cunoscut

Trebuie să fie voința lui Dumnezeu ca membrii templului să fie acum în stare să facă pe dușmani să fie recunoscuți, și ca atitudinea lor față de potrivnici să fie în armonie deplină cu voința lui Dumnezeu. Cine sunt așa dar după Sfânta Scriptură dușmanii Domnului și ai servilor săi? Dușmanii lui Dumnezeu și ai lui Christos Isus sunt desigur și dușmanii fiecăruia care se asează de partea lui Dumnezeu și a împărăției sale și oferă devotamentul său, iubirea sa și serviciul său lui Dumnezeu și lui Christos. Împotriva acestor dușmani se poartă acuma războiul. Împotriva lor poruncește acum Iehova poporului său și întregii sale organizațiuni să se scoale la război. Această luptă nu este îndreptată împotriva vreunui dușman care nu există numai în închipuire, ci împotriva ostirii puternice care s'a sculat împotriva întregii dreptăți.

Dușmanul de moarte al lui Dumnezeu este Diavolul. Toți cei din organizațiunea Diavolului și de sub stăpânirea sa sunt dușmanii lui Dumnezeu și ai poporului său. Poporul lui Dumnezeu trebuie să înțeleagă și să priceapă pe deplin motivul pentru existența acestei dușmăni spre a se putea purta conform voinței lui Dumnezeu. Lucifer s'a lăsat mândat de lăcomie și așa a devenit dușmanul lui Dumnezeu. El a avut o dorință de nesăturat după lauda creaturilor care conform dreptului i se cuvine lui, Iehova și nu unei creaturi. Spre a-și satisface lăcomia, Lucifer a recurs la minciună, înșelăciune și amăgire, ceea ce a avut ca urmare omor. El a fost judecat la moarte și i s'a dat numele de criminal Satan,

Șarpe, Bataur și Diavol. Unul dintre primele lucruri pe care le-a săvârșit el după ce a primit aceste titluri de la Iehova a fost îndemnul la omorirea unuia dintre martorii credincioși ai lui Dumnezeu. Domnul Isus de aceea a făcut următoarea declarațiune competentă cu privire la el: „El [Diavolul] de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Orice câteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” — Ioan 8: 44.

Sentința lui Iehova care a fost rostită împotriva acestui rău cuprinde între altele cuvintele: „De aceea... te nimicesc... și nu vei mai fi niciodată!” (Ezechiel 28: 16—19). Această sentință irevocabilă n'a fost executată încă, și anume din motivele următoare: Satan Diavolul a provocat pe Dumnezeu să pună oameni pe pământ care să stăruiască în credință și în credincioșie față de Dumnezeu în cele mai grele încercări, și a susținut că el ar putea să facă pe toți oamenii să se lepede de Dumnezeu sau să-l blasteme în față. (Iov 2: 5) Dumnezeu ar fi putut să lese neîntârziat această provocățiune; dar dacă ar fi făcut această atunci chestia supremației lui Iehova și a puterii sale nemărginite n'ar fi fost decisă în cugetele altor creaturi. Dumnezeu a acceptat provocățiunea și a amânat executarea sentinței împotriva lui Satan spre a da Diavolului o ocazie deplină să-și dovedească astăzi și după aceea să-și demonstreze puterea împotriva celui rău. Înainte de a face lucrul amintit la urmă, numele lui Iehova trebuie vestit pe întreg pământul. — Exodul 9: 16.

O ceată de ingeri s'a unit cu Diavolul în împotrivirea sa față de Iehova Dumnezeu, și ei au fost condamnați la moarte; însă executarea acestei judecăți a fost amânată până când va sosi timpul fixat al lui Dumnezeu de a nimici pe acești potrivnici. În așteptarea acele zile Domnul a înjosit pe această ceată de ingeri răi prin faptul că nu le-a trimis lumină cu privire la scopul său și de atunci încoace i-a ținut în întuneric. „Domnului știe să izbăvească un necreare pe oamenii cuceruici, și să păstreze pe cei nelegiuiți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății.” (2 Petru 2: 4—9) Toți ingerii aceștia răi sunt potrivnici ai lui Dumnezeu și ai dreptății. Această ceată de rebeli sedus mai târziu pe „fiii lui Dumnezeu”, aceștia sunt ingeri ce stau de partea lui Iehova și a organizațiunii sale. Sfânta Scriptură descoperă că acești „fii ai lui Dumnezeu” în felul următor au fost amăgiți și atrași de pe calea dreptății prin înșelăciunea lui Satan și a demonilor: Pe pământ s'au aliat mulți urmași ai lui Adam, bărbați și femei; ei au fost mai aproape de perfecțiune decât oamenii care trăiesc acuma pe pământ, și de aceea femeile au oferit atunci ochiului natural în mod necesar o privilegie încă și mai frumoasă și mai plăcută. „Fiii lui Dumnezeu” au posedat puterea să se intruzeze în formă de oameni, și când au făcut aceasta, ei, firește, au apărut ca bărbați frumoși. Ei n'au aparținut la banda lui Satan; dar Satan a făcut un plan să-i prință și astfel să aducă ocară mai mare pe numele atotputernicului Dumnezeu. Diavolul se servise de Eva spre a aduce nenorocire în Eden, și acum a voit să recurgă din nou la amăgire și să se servească de femei spre a aduce încă și mai mare nenorocire și să aducă rușine asupra numelui lui Dum-

u. Nelegiuții aliați ai lui Satan au avut de ascuțită puterea să se intruzeze ca oameni, și astfel au apăsă ei pe pământ ca „uriași” sau *Nefilimi*. În scop de clăciune ei împreună cu Diavolul au sugerat „fiilor lui Dumnezeu” intrupați că ei și-ar putea lua de femei și acele fete frumoase și să crească o rasă superioară de oameni. Dar scopul lor adevărat a fost să realizeze amenințarea nelegiuții a lui Satan și să întoarcă pe întreagă creațiunea împotriva lui Dumnezeu. Cu privire la aceasta este scris: „Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales. Uriașii erau pe pământ în vremurile acelea, și chiar și după ce s'au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume.” — Geneza 6:2, 4.

*Urmașii care s'au născut din legătura dintre fiii materializați ai lui Dumnezeu și urmașele lui Adam au fost o clasă de „viteji”, de „oameni cu nume”, care toți au fost extrem de răi; deoarece ei au fost crescuți sub tutela lui Satan și a ingerilor răi, rebeli, a Nefilimilor. Dintre toate creaturile care au trăit atunci pe pământ numai Noe a fost perfect în generațiunea sa, și el a rămas statornic și și-a păzit neprihănirea față de Dumnezeu. Răutatea a fost foarte mare pe pământ și s'a arătat că Satan a adus pe cele mai multe creaturi pământestii de partea sa. „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate inchipuirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. Atunci Dumnezeu a zis lui Noe: Sfârșitul oricărei făpturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie, iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul.” — Geneza 6:5, 13.

„În potop au perit numai creaturile din carne: Satana și întreagă ceata sa nelegiuță de ingeri au putut să rămână mai departe în viață și să facă tot posibilul spre a adăveri susținerea provocatoare a lui Satan că el poate face pe toți oamenii să părăsească pe Dumnezeu. Acei ingeri sau creaturi spirituale care s'au unit cu Satan în rebeliunea sa sunt ca și Diavolul în mod răuvoitor nelegiuți; adică sunt mânați de hotărîrea nefastă de a face păgubă altora și de a ocări pe Dumnezeu. Ei toți sunt potrivnicii lui Dumnezeu și ai tuturor oamenilor care caută să servească pe Dumnezeul Cel Atotputernic. Acești ingeri răi trăiesc încă și lucrează în dușmănie împotriva lui Dumnezeu și a tuturor care-l servesc. Despre această ceată rea stă scris: „În lăcomia lor vor căuta ca prin cuvântări înșelătoare, să aibă un câștig dela voi. Dar osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează.” (2 Petru 2:3) Aceste cuvinte ale apostolului se aplică la sfârșitul lumii, și deoarece sfârșitul lumii a sosit, executarea bandei acesteia rele va avea loc în curând. În răstimp toți potrivnicii aceștia nelegiuți luptă disperat împotriva lui Dumnezeu prin faptul că încearcă să nimicască pe neamul omenesc, și mai cu seamă pe acele creaturi omenestii care s'au așezat de partea lui Dumnezeu și a lui Christos și se străduiesc din toate puterile să-și păstreze integritatea sau neprihănirea. Starea acestor ingeri a fost înainte de răscularea lor în organizațiunea lui Dumnezeu prin faptul c'au format o parte a ei. Dar când s'au unit cu Diavolul în rebeliunea lui, s'au depărtat ei înșiși din ea și de aceea după cum este scris, „nu și-au păstrat vrednicia”. Ei au căzut dela Domnul și s'au întors spre nelegiuire. „El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri vecinice, în întunec, pe ingerii cari nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.” — Iuda 6

*După cât se șare această ceată nelegiuță știe că Dumnezeu a hotărât să o nimicască și de aceea luptă ea și Diavolul mai departe împotriva lui Dumnezeu și împotriva tuturor care stau de partea lui Iehova. „Aceste creaturi rele spirituale au fost active dela potop încoace în marginile hotărîte pentru ele. Ele au lucrat când a fost Isus pe pământ, și când le-a muștrat el, ele i-au răspuns după cum reiese din următoarele: „În sinagogă se afla un om, care avea un duh de drac necurat, și care a strigat cu glas tare: Ah! Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne prăpădești? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.” (Luca 4:33, 34; Matei 8:29) Această oaste invizibilă este aceea pe care o amintește apostolul și o desemnează ca potrivnica acelor care servesc acum pe Dumnezeu și pe împărăția sa. — Efeseni 6:12.

Organizațiune vizibilă

*Curând după potop când neamul omenesc a început să se înmulțească Satan a făcut s'apară partea vizibilă sau pământescă a organizațiunii sale: Nimrod a fost înălțat și făcut nu obiect de venerațiune și adorațiune; și aceasta s'a făcut ca numele lui Dumnezeu să fie și mai mult dezonorat. (Geneza 10:8-10) În acest moment al istoriei omului Diavolul a împins religiunea în frunte. Dela potop până astăzi fiecare popor și fiecare națiune de pe pământ a exercitat sau practicat ceva fel de religiune, și această religiune întreagă și toate obiceiurile religioase au adus ocară asupra numelui Celui Atotputernic și au făcut ca oamenii să iei atitudine în masă împotriva lui Iehova și a împărăției sale. Dorința religioasă sugerată de Diavolul în mintea Evei de a poseda o cunoștință și înțelepciune egală cu cea a lui Dumnezeu a fost aceea care a îndemnat-o la neascultare; și de atunci încoace până astăzi religiunea a fost mijlocul pământesc principal pe care l-a întrebuințat Diavolul în lupta sa împotriva lui Iehova și a poporului său. Când Adam a fost condamnat de Dumnezeu la moarte, el a zis între altele Șarpelui celui vechiu, Diavolului, după cum stă scris: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” — Geneza 3:15.

„Femeia” despre care este vorba aici însemnează organizațiunea lui Dumnezeu; și „sămânța Șarpelui” însemnează urmașii „femeii” Diavolului, adică ai organizațiunii Diavolului simbolizată printr-o femeie, și Satan este Tatăl sămânței sale. Sămânța lui Satan a fost prin urmare totdeauna dușmana lui Dumnezeu și a creaturilor drepte. În sămânța rea sau în organizațiunea lui Satan este cuprinsă și ceata de ingeri răi. Partea principală a sămânței Diavolului, care este pământescă, este formată de religiune și de organizațiune religioase care sunt împinse de Satan spre a se împotrivi lui Dumnezeu, și care toate de aceea există ca să atragă pe oameni dela Dumnezeu și să-i îndemne să se închine creaturilor sau lucrurilor. Religiunea a fost totdeauna legătura care a ținut laolaltă elementele politice, comerciale și militare ale națiunilor pământului. Satan Diavolul a întemeiat puteri mondiale mari a căror suveran sau Dumnezeu invizibil a fost și este încă el. De aceea a vorbit Isus despre el ca despre „stăpânitorul [invizibil al] lumii acesteia” care s'a împotrivit totdeauna lui Dumnezeu și lui Christos Isus. (Ioan 14:30) Ca stăpânitorul invizibil al întunecului Satan Diavolul este Dumnezeuul acestei lumi și este desemnat în Sfânta Scriptură așa. (2 Corinteni 4:4) Străduința sa este îndreptată spre aceea să orbească pe oameni fa-

tă de adevăr ca să nu servească pe Dumnezeu. Fără îndoială în partea invizibilă a organizațiunii lui Satan există departamente sau principate peste care sunt puse căpetenii anumiți demoni, ca un stăpânitor sau domnitor peste un principat, și fiecare din aceste căpetenii exercitează putere asupra națiunilor pământului. (Daniel 10 : 13) Prin urmare potrivnicii sau dușmanii lui Dumnezeu și ai tuturor acelor ce au luat atitudine pentru Dumnezeu și pentru împărăția sa, se compun din Satan, Diavolul, din domniile sale invizibile, din puterile și căpeteniile sau stăpânitorii, nelegiuiți, inclusiv toate oștirile stricate și toate instrumentele nelegiuite de pe pământ. Toate oștirile acestea rele au avut odinioară intrare în cer, dar dela întoarcerea Domnului Isus atât ele cât și Satan au fost aruncați pe pământ și și mărginesc activitatea pe pământ. Din acest motiv lucrează ei împreună mai cu seama cu departamentul pământesc al organizațiunii lui Satan, și anume împotriva acelor care servesc pe Dumnezeu și împărăția sa.

Activitate

11 Diavolul și ingerii lui au fost activi din timpul rebeliunii în Eden până astăzi, și ei vor lucra mai departe până ce vor fi nimiciti în Armagedon. Intocmai după cum Satan, „Șarpele cel vechiu“, este înșelătorul de frunte, tot așa sunt și ingerii lui stricați înșelători, și semnele incontestabile arată că ei continuă să înșele pe oameni. Ei lucrează așa că pun stăpânire pe cugetele unui om și astfel îl silesc sau îl îndeamnă să facă lucruri nedrepte. Dacă cineva se apucă să servească pe Dumnezeul Cel Atotputernic, dar după aceea devine necredincios atunci cade ușor pradă acestor creaturi spirituale rele. Un exemplu izbitor pentru aceasta este Saul care a fost ales ca primul rege peste Israel. Israelitii au cerut un rege și Dumnezeu le-a împlinit dorința și le-a permis să aibă pe Saul ca rege. Atotputernicul a dat lui Saul o poruncă precisă, și Saul a trebuit să îplinească o anumită datorie conform ordinului acestuia; Saul a încercat la început să îndeplinească însărcinarea, dar după aceea a neglijat lucrul acesta cu precauție, și din acest motiv a mers în lațul Diavolului și al ingerilor săi răi. Este scris în Cuvântul lui Dumnezeu: „Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n'are de ce se teamă.“ — Proverbele 29 : 25.

12 Când regele Saul a stat în fața profetului credincios al lui Dumnezeu Samuel, Saul a zis: „Am păcătuit, căci am călcat porunca Domnului... mă temeam de popor, și i-am ascultat glasul.“ (1 Samuel 15 : 24) Aceasta este regula neschimbată ce se aplică asupra fiecăruia care se teme de alți oameni și de aceea este neascultător față de Dumnezeu și astfel ajunge în lațul lui Satan. Domnul Dumnezeu a retras din acel moment favoarea și ocrotirea sa dela Saul. După aceea Diavolul și ingerii lui au câștigat putere deplină peste cugetele lui Saul și l-au împins mai târziu la încercări numeroase să săvârșească mediu prin care au comunicat spiritele rele cu oamenii, și Saul a întrebat pe acea femeie nelegiuită. „Atunci Saul a zis slujitorilor lui: Căutați-mi o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s'o întreb. Slujitorii lui i-au zis: Iată că în En-Dor este o femeie care cheamă morții.“ (1 Samuel 28 : 7) Aceasta dovedește că vrăjitoarele și femeile care cheamă morții au fost și sunt încă dușmanele lui Dumnezeu și ale omului, și că ele câștigă putere asupra minții unui om și abat pe oameni dela Dumnezeu. Cu acea ocazie spiritul cel rău a înșelat din nou pe Saul prin faptul că l-a făcut să creadă că Samuel care a trăit

înainte de acel timp și care murise este încă tot în viață. Întrucât Samuel a fost mort n'a putut să comunice cu niciun viețuitor; totuși Saul a fost influențat de spiritele rele să creadă lucrul acesta. (Eclesiastul 9 : 5, 10) În acel timp Saul ca dușmanul lui Dumnezeu a perit fiindcă s'a temut de oameni, a devenit necredincios lui Dumnezeu și a căzut cu totul pradă Diavolului. (1 Samuel 28 : 7—20; 31 : 4, 5) Din zilele lui Saul până în ziua de astăzi s'a practicat vrăjitorie. Călcătorii de legământ de astăzi se află în aceeași situație ca și Sauli

Vrăjitorie

13 Vrăjitoarele și ghicitorii sunt creaturi care se dau dracului spre a fi întrebuințate de el și de ingerii lui ca instrumente, și care se lasă să fie întrebuințate ca medii, servind de intermediare între spiritele rele și oamenii de pe pământ. Vrăjitoria sau magia vine dela Diavolul și este fructul răscolării. Satan, rebelul, a inventat vrăjitoria sau ghicirea, și el și nelegiuiții, săi aliați spirituali întrebuințează și practică vrăjitoria spre a anăgi creaturi omenești. Când Saul n'a ascultat pe Dumnezeu, profetul Domnului i-a zis: „Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă și El ca împărat.“ — 1 Samuel 15 : 23.

14 Saul a urmat calea lui Satan, s'a răscolat împotriva poruncii lui Dumnezeu și a săvârșit păcatul ghicirei sau vrăjitoriei. Afară de aceasta legea lui Dumnezeu a interzis cu totul practicarea vrăjitoriei fiindcă este dela Diavolul: „Pe vrăjitoare să n'o lași să trăiască (Exodul 22 : 18) „Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor.“ — Deuteronom 18 : 10.

15 Meșteșugul de ghicitor și de vrăjitor a fost exercitat de sute de ani, și anume până în ziua de astăzi. În decursul secolului al șasesprezecela și al șaptesprezecela a mers un mare val de vrăjitorie peste Europa și America. Mulți oameni au fost chinuți de vrăjitoare și vrăjitori care au reprezentat pe spiritele rele și au lucrat pentru ele, și s'au desfășurat multe scene groaznice de torturi și stărpire de vrăjitoare mai cu seamă în Anglia și Scoția. („The Encyclopedia Americana“, volumul 29, pagina 431) În timpul de la început al coloniilor americane au fost publicate legi stricte împotriva practicării vrăjitoriei. Fiecare american care cunoaște istoria știe despre vrăjitoria din Salem (Massachusetts). Vrăjitoarele care au stat sub influența Diavolului și ai ingerilor răi menționați mai sus, au susținut că ele sunt în stare să zboare prin aer călare pe coade de măhuri, cocioarbe sau pe animale, ceace, firește, că este imposibil din punctul de vedere fizic. Persoane înșelate care s'au dat Diavolului și ingerilor lui au crezut fără îndoială că ele ar putea face într'adevăr astfel de lucruri.

16 O altă pildă izbitoră este întâmplarea care a avut loc în acest an (1937) în Rusia, unde un număr de oameni au fost dați în judecată, condamnați și executați pentru crima de trădare, după ce au mărturisit că au săvârșit această crimă și au făcut fapta de care urfi fost imposibil să se facă vinovați. Acei oameni au apărut înaintea tribunalului și s'au declarat vinovați, știind că pedeapsa lor va fi moartea. Ei au povestit înaintea tribunalului despre anumite fapte un ocazie săvârșirii crimei presupuse pe care nu le-ar fi putut îndeplini la niciun caz. Ei au susținut de exemplu că au

călătorit de la Moscova la Oslo (Norvegia), și anume cu aeroplane pe care le-au descris și au indicat numărul lor, în timp ce aceste aeroplane n-au existat niciodată. Mărturisirea acelor oameni precum și faptul că s-au declarat vinovați și execuția lor pe baza declarațiilor lor proprii au fost cu totul enigmatice, pentru oamenii din întreaga lume, și ziarele precum și vorbitorii de la radio au fost rugați de repetate ori să explice cauza acestui lucru; dar niciunul n-a putut să arate motivul fiindcă ei-ori nu i-au în seamă intenționat Cuvântul lui Dumnezeu ori sunt cu totul în neștiință despre el. Acei bărbați din Rusia care s-au declarat vinovați și au fost executați, au căzut fără îndoială sub puterea ingerilor răi și au mers pe o cale asemănătoare ca regale Saul când a ajuns sub influența celui rău. Acești îngeri nelegiuți au băgat în mintea acelor bieți oameni iluziunea că sunt vinovați, și i-au făcut să mărturisească crime de care nu s-au făcut vinovați niciodată.

Un alt exemplu cum lucrează aceste spirite rele se poate vedea în următoarele: În noaptea de 27 Februarie 1933 s'a dat foc clădirii Reichstag-ului (parlamentului) german; și aceasta a deschis calea lui Hitler și horderii sale ca să câștige putere completă asupra Germaniei, și aceasta le-a și reușit imediat după aceea. Acea crimă de incendiere a înfăptuit exact ceea ce au dorit Naziștii. Naziștii înșiși au aprins clădirea, și după aceea au aruncat crima asupra dușmanilor lor politici, și mulți din aceștia au fost arestați. Un olandez cu numele van der Lubbe, pe care presa l-a desemnat ca slab de minte, a fost arestat împreună cu mai mulți comuniști și a fost acuzat de crima de incendiere a clădirii parlamentului. John Gunther, un jurnalist american, a fost de față la acele debateri și a făcut raport despre aceasta. În cartea sa „Inside Europe” (În interiorul Europei), au fost publicate faptele, și din ea cităm următoarele: „Van der Lubbe, un produs secundar nenorocit al civilizației noastre moderne, care este destul de tipic, n'a fost numai slab de minte, ci afară de aceasta a avut o ură adâncă pe societatea omenească și pe autorități, pe care mintea lui slabă a căutat să o potolească prin aceea că da curs liber pornirii sale de a incendia. El a fost tipul adevărat al unui incendiator. Un vâgabond fără adăpost care s'a rătăcit prin cartierele de miserie ale Berlinului și care pusese foc deja de mai multe ori, cu ceea ce el s'a fâlit în felul său stângaciu și Naziștii l-au auzit. Celelalte fapte au descoperit că Naziștii au făcut posibil ca van der Lubbe să fie în clădire cu material incendiar ca să-l poată denunța ca vinovat. Focul care a nimicit clădirea a fost focul chimic pus de Naziști, care și-au adus materialul lor prin tunelul Göring și așa au regulat fitilul încât a explodat tocmai în momentul când van der Lubbe a cucerat că el însuși a aprins focul. Lubbe a părăsit clădirea foarte mândru de fapta sa și a fost arestat de poliție, și aceasta a fost ceea ce au plănuțit Naziștii. Lubbe a fost în mod vădit victima unei psicoze nebune, melancolice.” Mai departe autoritatea citată mai sus zice: „Tribunalul s'a spăimântat totdeauna când Lubbe și-a deschis gura.” Lubbe a fost pus pe banca acuzaților și a recunoscut că a aprins clădirea. El a mărturisit că a făcut lucruri pe care i-ar fi fost imposibil să le facă. „El a fost mândru de incendiarea sa. El s'a mâniat foarte tare când a apărut cineva care ar fi voit să-i iele ceva din meritul său.” Publicul a privit de atâtea încoace apelul incendiu ca o enigmă. (lucru greu de înțeles). Ce este explicațiunea adevărată? Van der Lubbe a fost fără îndoială o victimă a spiritelor rele descrise mai sus care au pus stăpânire pe mintea sa și l-au făcut să creadă că el a fost incendiatorul. Aceste

spirite rele produc nebunie în fiicare care cedează influenței lor.

Există încă multe alte exemple despre activitatea acestor spirite rele care se străduiesc să-iele în stăpânire mințile oamenilor și să-l împingă într-o stare de disperare care conduce la pierd. De curând muncitorimea națiunilor a fost apucată de o hăială care se manifestă în așa zise greve de ocupare (adică încetării în ocupate sălile fabricilor). Aceasta a fost pentru mulți o enigmă și este încă și acum. Fapt e că această hordă diavolească care a îndemnat pe Naziști în Germania și a conspirat ca să facă pe un om slab de minte să se declare vinovat de o mare crimă, lucrează tot așa asupra cuceretelor oamenilor spre a produce o situațiune pe care oamenii nu și-o pot explica, și aceasta se face în străduința de a cauza peirea națiunilor și a poporului.

De la potop încoace până în ziua de astăzi Diavolul și spiritele rele aliate cu el au exercitat cu răvnă putere peste oameni și națiuni. Tocmai acum, în anul 1937, această ceată de spirite stricate a câștigat o putere mai mare peste stăpânitorii și peste poporul diferitelor națiuni decât în oricare alt timp dela potop încoace. Nu există îndoială că dictatorii în diferitele state ale lumii se află astăzi sub influența acestor spirite rele, a căror scop și țintă a fost dela început de a realiza scopul Diavolului, adică de a dezonoara și ocări numele Celui Atotputernic și a face pe oameni să se despartă de atotputernicul Dumnezeu și a-i duce la ruină.

Dușmani vizibili

Diavolul și ceata de îngeri răi sunt invizibili pentru ochiul omenească, dar ei lucrează prin creaturi vizibile care de asemena sunt dușmani ale lui Dumnezeu și ale împărăției sale. Religiuinea care se tragă dela Diavolul face din oameni fanatici. Ascultare strictă față de poruncile lui Dumnezeu ține pe oameni într-o stare sănătoasă a minții. Oamenii religioși își pierd adeseori mințea. Nu se află urmașii adevărați ai lui Christos Isus de pe pământ în luptă împotriva creaturilor omenești care sunt reprezentanți ai religiei? Nu! Cuvintele apostolului din textul citat la început arată că nu aceasta este lupta lor. Firește, creaturile omenești sunt în trebuintă de Diavolul și îngerii lui răi ca instrumente, și anume pentru a se lupta împotriva urmașilor lui Christos Isus; însă multe din aceste instrumente vizibile lucrează din neștiință. Mulți reprezentanți ai religiei sunt mânați de spiritul răutății, ambiției, invidiei și de pofta de a vărsa sânge, în timp ce alții, înșelați fiind de Diavolul și instrumentele sale, lucrează împreună cu el la săvârșirea nelegiuirilor lor. Intrucât Diavolul este un „acigaș dela început”, el a atârnat de atâtea încoace totdeauna la fapte de omor și fanaticii reprezentanți ai religiei sunt aceia care au o dorință să omoare pe cei ce fac ce este drept. Acesta este motivul pentru ce proții catolice și membrii Ierarhiei romano-catolice ar dori să vadă omorâți pe servii atotputernicului Dumnezeu și ai împărăției sale. Nu este ceva neobișnuit că un preot romano-catolic recomandă omorârea altora. De pildă un preot catolic care publică ziarul „Intermountain Catholic” în Salt Lake City, Utah, face propunerea redacțională (fără îndoială spre a atârta pe alții să săvârșească o crimă) în faptul punerii în frigare a trupului lui Rutherford ar fi o anumită dreptate poetică. Același articol de fond recomandă închisoare și maltratare din partea mitocănimii pentru ceea ce fac serviciul ca martori ai lui Iehova. Aici e vorba în mod învederat de o publicațiune revoluționară, dar deoarece

dușmanul are stăpânirea peste această lume, iarul respectiv nu este tras la răspundere. Este sigur, că o astfel de intenție criminală trebuie trecută în socoteala influenței lui Satan și a îngerilor lui răi, care lucrează într-o astfel de măsură asupra minții unui reprezentant fanatic al religiei încât el dorește să pricinuiască moartea atora pentru că vestese adevărul despre Dumnezeu și împărăția sa și acest adevăr scoate la lumină po potrivnicii lui Dumnezeu. Aceiași nelegiuți iau căută să omore și pe Isus și au pricinuit moartea lui prin activitatea conducătorilor religiei. Apostolii săi credincioși au suferit martiriul prin aceiași potrivnici ai lui Dumnezeu. Isus a zis conducătorilor religiei care l-au combătut și au căutat să-l omore că ei au fost dela Diavolul. (Ioan 8:40-44). Aceasta dovedește că ecatarea invizibilă Diavolul și ecata sa de ingeri rebeli, este aceea care luptă împotriva lui Dumnezeu în contra poporului lui Dumnezeu și împotriva tuturor care servesc pe Iehova Dumnezeu.

21 Ar săvârși vreunul din urmașii adevărați ai lui Christos un omor? Sigur că nu. Un creștin adevărat nu poate nici măcar uri pe fratele său fără a se face vinovat de omor în ochii Domnului, și aceasta arată că un creștin nu luptă împotriva creațiilor vizibile. (1 Ioan 3:15) Dorește vreun creștin adevărat să facă pagube corporale vreunui preot catolic sau unei alte persoane? Desigur nu. Nimic bun n'ar putea veni din această, și creștinul trebuie să facă ce este bine și nu ce e rău. Un urmaș adevărat al lui Christos Isus nu are dorința să lupte împotriva vreunui om sau să păgubească ori să rănească corporal pe vreoa persoană oarecare, fie că această persoană este catolică, iudee, păgână sau necredincioasă. Nu este o parte a lucrului creștin al martorilor lui Iehova să facă celor răi pagube corporale ei le este poruncit în mod formal să se abțină de la astfel de lucruri. Urmășului adevărat al lui Christos Isus îi este poruncit să vestească adevărul și să lese toată pedeșirea în șeama Domnului care la timpul său rănduit va da o răsplată dreaptă celor răi. (Romani 12:17, 19) Faptul că conducătorii religiei doresc să aducă pagubă martorilor lui Iehova și să le deo pedeșe corporale dovedește definitiv că acești reprezentanți ai religiei sunt mânați de spiritul Diavolului și al îngerilor lui răi. Dacă o persoană urăște pe altă persoană și-i vrea rău și este plină de răutate în inimă față de ea, atunci aceasta deschide Diavolului și spiritelor sale rele ușa ca să intre și să iose în stăpânire cu totul pe persoana care lasă să locuiască în inima sa ură, rea voință și răutate. Demonii trag repede folos dintr-o astfel de stare a minții și a inimii, iau în stăpânire mintea unei persoane care se află în această stare și o întrebuințează ca instrument în lupta împotriva martorilor lui Christos Isus, și astfel devine o creatură omenească potrivnicul lui Dumnezeu și al poporului său. Acesta este un fel cum poartă ceata invizibilă a Diavolului războiu împotriva poporului lui Dumnezeu de pe pământ.

„Servul rău”

22 Sfânta Scriptură descopere o clasă de creaturi pe care o numește „omul fărădelegii (păcatului); după alte traduceri, „fiul pierzării”. (2 Tesaloniceni 2:3) Aceasta corporație se compune din oameni care au primit ceva cunoștință despre scopul lui Dumnezeu și au început să servească pe Dumnezeu, și care susțin a fi servi ai lui Dumnezeu, dar au trecut în partea Diavolului și se lasă să fie întrebuințați de el ca instrumente. Partea principală a acestei corporații este numită „servul

rău” și este descrisă de Domnul Isus Christos în felul acesta: Membrii acestei clase au încheiat odinboară un legământ să facă voința lui Dumnezeu și după aceea au așteptat împărăția lui Dumnezeu sub domnia lui Christos; și venirea a doua a lui Christos, și au făcut o mărturisire, o declarație publică că s'au așezat de partea Domnului și a împărăției sale. Juii ca aceștia au mers un timp oarecare împreună cu cei credincioși. Dar când a intrat Domnul Isus în templu judecata s'a început la casa lui Dumnezeu (1 Petru 4:17) pentru că s'a poartă constata cine s'a aflat în starea d'ăptă de inimă și cine, în starea greșită a inimii. (Malcabi 3:1-3; Matei 25:26, 30-33) La începutul acestei judecări, toți consacrații au stat în același chip înaintea Domnului și au fost strânși înaintea Domnului spre a fi judecați. Toți cei ce descopăr o inimă curată, în această judecată sunt aprobați de Domnul și sunt strânși în templu, unde le este luminată mintea și le este umplută de bucurie inima. Aceștia pun cu totul la o parte eul lor propriu și egoismul și se devotează complect Domnului și împărăției sale. Cei ce sunt cu inima necurată, nu sunt aprobați cu ocazia acestei judecări, ci sunt dezaprobați, ei stau afară, dar susțin un timp oarecare că ei merg împreună cu cei credincioși și pretind încă a fi copii ai lui Dumnezeu. Dar în cele din urmă se arată starea stricată a inimii lor. Întrucât ei se află înafară de templu, bine înțeles, nu beneficiază de lumina templului deoarece sunt orbi și n'au pricepere și în egoismul lor au cedat influenței stăpânitorului invizibil al acestei lumi rele. Ei descoperă starea rea a inimii lor. Aceștia sunt numiți de Domnul „servul rău”. Cuvintele Domnului Isus Christos și faptele ce se pot observa fac cunoscut limpede pe această clasă a „servului rău”. Despre ea a zis Isus: „Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: Stăpânul meu zăbovește să vină! Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul robului acela va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fătarnicilor: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” — Matei 24:48-51.

23 Prin urmare este clar că „servul rău” ajunge sub puterea și influența lui Satan și a demonilor și deține o parte a organizației nelegiuite și a dușmanilor Domnului Dumnezeu și ai împărăției sale, și după aceea Diavolul întrebuințează pe „servul rău” spre a se război cu servii credincioși ai Domnului. Înainte de a putea fi cineva un serv al Domnului trebuie curățit prin sângele lui Christos, și dacă o astfel de persoană devine apoi o parte a „servului rău” demonii câștigă putere asupra ei și ea este spurentă cu totul și într-o stare cu mult mai rea decât oricând înainte. Privitor la aceasta a zis Isus: „Duhul necurat, când iese afară dintr'un om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n'o găsește, zice: Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit. Și când vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se așază în ea, starea de pe urmă a omului acela ajunge mai rea decât cea dintâi.” — Luca 11:24-26.

24 Cineva care a avut odată o măsură de adevăr însă pierde după aceea lumina și se întoarce spre Diavolul devine cea mai rea dintre instrumentele omenești pe care le întrebuințează Diavolul în lupta împotriva urmașilor credincioși ai lui Christos Isus. Cu privire la aceștia este scris: „Aici, dacă păcătuiți cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare infrișoasă a judecării, și vâpaia unui foc, care va mistui pe cei

răzvrătiți. Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va păngări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe duhul harului? Căci știm cine este Cel ce a zis: A Meu este răzbumarea, Eu voi răsplăti! Și în altă parte: Domnul va judeca pe poporul său. Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu! — Evrei 10: 26—31.

21 Iuda Iscarioteanul a fost o pildă potrivită și tipică a „servului rău”. El a susținut timp de trei ani și jumătate a fi un serv al Domnului Isus Christos; dar după aceea Diavolul a ocupat mintea și inima lui și Iuda a predat pe Isus în mâinile lui Satan, ale dușmanului, care lucrând prin conducătorii religiei a omorât după aceea pe Christos Isus. (Ioan 13: 2, 27) Iuda a susținut a crede că Isus este Christosul, dar după cât se pare n'a crezut că Christos a fost de față, căci atunci n'ar fi cedat Diavolului. În timp ce a umblat cu Isus el trebuie că s'a îndoit în cugetul său că Isus este cu adevărat Christosul. În inima lui a locuit lăcomie și rea dispoziție față de Domnul și frații lui, și aceasta a deschis Diavolului ușa prin care a putut să intre înăuntru și să-l pozeze. Clasa „servului rău” apără la început cugetul prezenței Domnului — cel puțin așa declară ea — dar după cum se vede aceste persoane care formează această clasă n'au crezut în mod sincer și adevărat în prezența a doua a Domnului. Ei au pretins numai a crede că Domnul este prezent la judecată în templu. Dar după aceea au zis din cauza inimii lor necurate și a lepădării lor: „Stăpânul zăbovește să vină!” Prin aceasta neagă prezența Domnului Isus Christos, se alătură repede dușmanilor lui Dumnezeu și încep să prigonească pe poporul credincios al lui Dumnezeu. Mai întâi vorbesc rău despre el și după aceea încearcă să-i facă pagubă și să provoace nimicirea lui. „Servul rău” și „omul fărădelegii” aparțin la aceeași bandă sau clasă; dar „servul rău” este cel mai culpabil din întreaga bandă „omului păcatului”. Membrii lui primesc la început adevărurile fundamentale ale scopului lui Dumnezeu; dar ei nu primesc iubirea adevărului și de aceea merg la peire. (2 Tesaloniceni 2: 10) „Servul rău” devine nebun și nu mai are spiritul unei minți sănătoase. Așa devin membrii lui „vase ale mâniei” care nu sunt bune de nimic altceva decât pentru peire. — Romani 9: 22.

Lăcomie

20 Ce cauzează oare că cineva care a început odată caela de a servi pe Dumnezeu mai târziu o părăsește? Lucifer a fost primul din această clasă și despre el stă scris că lăcomia a fost motivul rebeliunii și căderii sale (Ieremia 51: 13) Toți cei urmează pe Lucifer ajung în aceeași stare rea. Dumnezeu a ordonat că oamenii care vor fi căpetenii peste oameni și vor ocupa pozițiuni de conducători între Izraeliți trebuie să fie „temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei”. (Ecodul 18: 21) Omul care se teme de Dumnezeu nu va dori ce a dat Dumnezeu altuia; deoarece el nu va căuta în mod presumptuos să câștige ceea ce nu i s'a împărțit lui, știind că Dumnezeu urăște un lucru ca acesta. „Cel se urăște lăcomia își lungeste zilele.” — Proverbele 28: 16.

27 Despre reprezentanții religiei este scris — și între ei se află și „servul rău” și cei ce manifestă spiritul ambițios al „bătrânilor aleși” — : „Căci dela cel mai mic până la cel mai mare, toți sânt lacomi de câștig; dela

prooroc până la preot, toți înșeală.” (Ieremia 6: 13) „Și viu cu grămada la tine, stau înaintea ta ca popor al meu, ascultă cuvintele tale, dar nu le împlinesc, căci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umblă tot după poftele [lăcomia; după alte traduceri] lor.” — Ezechiel 33: 31.

26 Cu privire la același lucru a zis Isus: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie.” (Luca 12: 15) Nimeni nu-și poate alege singur locul de onoare în organizațiunea lui Dumnezeu deoarece Dumnezeu însuși împarte fiecăruia locul său. „Acum dar Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El.” (1 Corinteni 12: 18) „Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, cum a fost Aaron.” (Evrei 5: 4) Cine susține a fi un serv al lui Dumnezeu și vede pe cineva într-un loc de onoare, în ambițiunea sa ar dori să-l ocupe el însuși spre a se putea rătoi, și din acest spirit zice: „Acest om va muri în curând, și apoi voi fi eu urmașul, lui și voi face o lucrare mare”, un om care poate vorbi așa este mănât de lăcomie. Acela a cărui cuget său inimă este umplută de un astfel de spirit sau de astfel de dorință se află sub influența lui Satan și a demonilor, și la timpul rânduit această persoană va deveni un dușman pe față al lui Dumnezeu, al lui Christos Isus și al împărăției sale. Unul ca acesta nu are teamă de Dumnezeu; nimeni nu poate să facă progrese și să placă lui Dumnezeu care nu se teme de Cel Prea Înalt. Astfel de persoane lacome sânt stăpânite de Diavolul și el le întrebunțează ca instrumentele sale vizibile spre a purta războiu împotriva [rămășiței seminței femeii, care are mărturia lui Isus Hristos și păzește poruncile lui Dumnezeu]. (Apocalips 12: 17) Lăcomia este forma cea mai rea a egoismului.

28 O altă descriere a aceluiași instrument al lui Satan este dată de Iuda în legătură cu demonii rebeli, și declarația lui face cu puțință altora să recunoască pe această clasă: „El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri vecinice „în întunec. pe îngerii cari nu și-au păstrat vrednicia, ei și-au părăsit locuința. Toțiș oamenii aceștia, târiți de visările lor, își păngăresc la fel trupul, nesocotesc stăpânirea și batjocoresc dregătoriile. Aceștia, dimpotrivă, batjocoresc ce nu cunosc, și se pierd singuri în ceea ce știu din fire, ca dobitoacele, fără minte. Ei sânt niște cârtitori, nemulțămii ... trăiesc după poftele lor; gura le este plină de vorbe trufase, și slăvesc pe oameni pentru câștig ... Aduceți-vă aminte ... cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, cari vor trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sânt aceia cari dau naștere la dezbinări, oameni supuși postelor firii, cari n'au duhul.” — Iuda 6, 8, 10, 16—18, 19.

29 Astfel de dușmani vizibili ai lui Dumnezeu se războiesc cu poporul lui Dumnezeu, și nu aceștia sânt aceia împotriva cărora îi este poruncit popoului credincios al Domnului să se scoale și să meargă la luptă. Nu cu aceștia trebuie să ne luăm la ceartă; dimpotrivă, ei trebuie evitați. Cei ce aparțin clasei „servului rău” se servesc de cuvinte blânde și vorbe dulci spre a înșela și amăgi pe alții care caută adevărul. Cu privire la aceștia a scris apostolul sub conducerea Domnului: „Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac desbinări și tulburare împotriva învățaturii, pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor; și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne crezători.” — Romani 16: 17, 18.

24 Dușmanii vizibili ai lui Dumnezeu și ai popoului său nu sânt altceva decât instrumentele căpeteniilor

și domniilor invizibile și ale nelegiuitorilor stăpânitori invizibili, care stăpânesc peste această lume rea. Mulți dintre stăpânitorii politici, judiciari și militari ai acestei lumi sunt dușmani ai lui Dumnezeu și ai clasei „servul credincios”, dar din cauza lipsei lor de cunoștință culpabilitatea lor este mai mică. Preoțimea este mai vinovată decât elementul politic fiindcă susține că servește pe Dumnezeu și de aceea ar trebui să aibă destulă cunoștință ca să nu se lupte împotriva vreunei persoane care servește pe Domnul. Muștrarea cea mai aspră o merită însă clasa servului rău fiindcă ea a început odată să servească pe Dumnezeu și pe Christos, dar după aceea s'a lepădat pe față de Domnul și a trecut în partea Diavolului! Ea devine partea principală a „omului fărădelegii, a fiutui pierzării”, și prin faptele ei arată dacă servește pe Diavolul sau nu. „Nu știți că, dacă vă dați robii cuiva, ca să-l ascultați, sânteși robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?” — Romani 6 : 16.

Neclintit ✓

22 Noi ne aflăm acum în „zilele din urmă” și prin urmare în timpuri primejdioase. Fiecare din copiii credincioși ai lui Dumnezeu știe aceasta foarte bine. (2 Timotei 3 : 1—5) Dușmanii vizibili sunt foarte activi și întrebuințează pe instrumentele vizibile, mai cu seamă pe reprezentanții religiei, ca să atace în tot chipul posibil pe poporul lui Dumnezeu. Dacă cineva care este un pretins serv al lui Dumnezeu deodată se întoarce și începe să atace într'un mod ordinar pe cei ce servesc pe Domnul și împărăția sa, atunci aceasta produce mirare la aceia care nu sunt întemeiați cu totul în Domnul. Totuși niciunul din poporul Domnului să nu se lese să fie neliniștit sau îngrijorat din cauza cursului unor astfel de nelegiuiri. Nimănu-i va reuși să păgubească în ceva chip adevărul sau să clatine pe cineva care este într'adevăr cu totul devotat lui Dumnezeu și împărăției sale. Adevărul durează vecinic și va fi totdeauna trăinic, și toți care sunt cu adevărat din adevăr se vor ținea de Domnul, vor asculta de glasul lui și-l vor urma. Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și dacă ne încredem cu totul în Dumnezeu noi știm că toate lucrurile trebuie să lucreze împreună spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu și sunt chemați în conformitate cu scopul său. (Romani 8 : 28; 2 Corințeni 13 : 8) Nu va face oare răspândirea de bârfeli împotriva organizației lui Dumnezeu și a servilor lui, ca unii din poporul Domnului să se clatine? Dacă pot fi făcuți să se clatine, da; dar cei ce iubesc într'adevăr pe Dumnezeu sunt neclintiti. Domnul ar putea împiedeca mișcările instrumentelor Diavolului și răspândirea de bârfeli dacă aceasta ar servi spre bine. Prezentul este timpul când tot ce se poate clătina va fi clătinat pentruca cei aprobați să fie descoperiți limpede. (Evrei 12 : 27) Vorbind apostolul inspirat rămășiței credincioase despre întoarcerea lui Christos și strângerea celor credincioși în templu precum și despre arătarea „omului păcatului”, zice: „Vă rugăm... să nu vă lăsați clătinați așa de repede în muntea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă.” (2 Tesaloniceni 2 : 1, 2) Orice ar face cei răi, ei nu pot să despartă de Dumnezeu și de Christos pe cei ce îl iubesc într'adevăr și îl servesc pe el și servesc împărăția lui. — Romani 8 : 36—39.

23 Noi știm că ne aflăm în războiu și că dușmanul caută în mod disperat să nimicească pe toți care stau de partea Domnului. Noi nu suntem deloc în neștiință despre vicleniile Diavolului dacă, bine înțeles, am stu-

diat Cuvântul lui Dumnezeu. Noi vedem forțele de luptă ale dușmanului înaintând din toate părțile împotriva noastră și începând tot felul de atacuri în contra poporului lui Dumnezeu, însă aceasta să nu neliniștească pe niciunul din cei ce iubesc pe Domnul. A fi înștiințat dinainte însemnează a fi înarmat dinainte. Dacă știm că noi stăm în luptă și avem de așteptat atacul unui dușman, atunci trebuie să ne punem toată nădejdea în Domnul și să ne încredem în el și nu trebuie să ne lăsăm să fim neliniștiți de dușmani: „Nu te mânia pe cei răi [după alte traduceri: Nu te neliniști, nu te necăji din pricina celor răi], și nu te uita cu jind la ceice fac răul.” (Psalm 37 : 1) Nu lăsa să intre în inima ta amărăciune, ură, reavoința sau o dorință de a păgubi corporal pe vreunul din cei ce săvârșesc fărădelege. Domnul se va purta cu ei la timpul său și în felul său bun. Fie, ca cei ce iubesc pe Domnul să se încreadă în el, știind că el va aduce rezultatul conform voinței sale. „Taci înaintea Domnului, și nădăjduiește în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteste în umbletele lui, pe omul care își vede împlinirea planurilor lui rele. Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău. Fiindcă cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni țara. Cel rău face la planuri împotriva celui neprihănit, și scrășnește din dinți împotriva lui. Domnul râde de el, căci vede că-i vine și lui ziua. Căci brațele celui rău vor fi zdrobite, dar Domnul sprijinește pe cei neprihăniți.” (Psalm 37 : 7—9, 12, 13, 17) „Nu te mânia din pricina celor ce fac rău, și nu pizmuie pe cei răi! Căci cel ce face răul n'are niciun viitor, și lumina celor răi se stinge. Fiule, teme-te de Domnul și de împăratul; și să nu te amesteci cu cei neastâmpărați!” — Proverbe 24 : 19—21.

O cetățuie tare ✓

24 Copiii lui Dumnezeu știu că ei nu au putere în ei înșiși spre a rezista atacurilor dușmanilor; ei știu însă că au o cetățuie tare care nu poate fi clătinită și în care vor fi ascuși dacă rămân în ea. Spre întărirea și folosul lor s'au scris următoarele: „Domnul este stâncă mea, cetățuia mea, izbăvitorul meu! Dumnezeu meu, stâncă mea, în El mă ascund, scutul meu, țaria care mă scapă, și întărirea mea! Eu strig: Lăudat să fie Domnul! și sănt izbăvit de vrăjmașii mei.” — Psalm 18 : 2, 3.

25 Să se presupună că numele și reputația tuturor copiilor lui Dumnezeu ar fi călcată în noroiu și ei ar fi făcuți să apară în ochii altora ca oameni stricați și călcători de lege răi. Dușmanul poate face așa ceva, însă prin aceasta nu ajunge nimic în ochii Domnului. Reputația membrilor poporului lui Dumnezeu printre oameni este fără importanță. Ceeace este mai important decât toate este faptul cum sunt notați la Domnul Iehova și la Christos/Isus. Isus s'a făcut el însuși fără vază. Ceeace cugetă alții despre noi nu trebuie să ne neliniștească de loc. Fiecare serv trebuie să steie sau să cadă înaintea Domnului său. Dacă ne încredem în mod credincios în Dumnezeu și îl servim, atunci el ne va ținea în picioare: „Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea.” — Romani 14 : 4.

26 Sunt toți care aparțin poporului lui Dumnezeu obiectul atacului din partea Diavolului și a demonilor săi precum și din partea altor instrumente ale sale? Da, desigur; căci aceștia poartă război împotriva unșilor Domnului. Cum putem găsi ocrotire și asigurare că vom fi păziți? Iehova răspunde la această întrebare: „Iuge-

rul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie." (Psalm 34 : 7) Cel ce se teme de Dumnezeu vor sta statonici de partea sa, și toți aceștia vor primi ocrotirea de care s'a îngrijit Dumnezeu. Cei ce aparțin „servului rău” nu au teamă de Dumnezeu, căci altfel nu ar ataca pe aceia despre care știu că Dumnezeu le-a dat un loc în serviciul său. Cine se teme de Domnul Dumnezeu, acela se teme să disprețuiască poruncile sale, însă această persoană nu se teme nici de vreo creatură oarecare și nici de cineva din banda Diavolului! Iehova zice servilor săi: „Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați.” — Isaia 8 : 13

„Noi trebuie să ne ferim de tot ce este împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale, și ceea ce urăște Dumnezeu trebuie să urim și noi fiindcă este împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale. Fiecare care caută să producă desbinări în rândurile organizației lui Dumnezeu trebuie evitat, fie că această persoană susține a fi în adevăr sau nu, din cauză că este un pricinitor de turburări. Noi nu avem nici timp și nici motiv să ne luăm la ceartă cu o astfel de persoană. (Romani 16 : 17, 18) Noi nu trebuie să începem o discuție de argumentare cu dușmanii lui Dumnezeu și să ne pierdem timpul cu ei. Noi știm pe baza unei abundențe de dovezi că Domnul Isus este prezent în templul lui Dumnezeu, și nu are niciun rost să discutăm cu cei ce trag la indoială acest adevăr. Cine este înafară de templu nu-l poate înțelege. Descoperirea și desfășurarea profesiilor care a fost dăruită poporului lui Dumnezeu în cei cincisăuți ani din urmă a furnizat o mulțime de dovezi că Domnul este prezent în templu, și toți care aparțin templului vestesc lauda sa și nu găsesc timp să se dedeie la atacuri răutăcioase asupra altora. (Psalm 29 : 9) Clasa „servului rău” să urmeze calea pe care ales-o: dar cine iubește pe Domnul să continue lucrul său și să facă ceea ce l-a poruncit Domnul. Spiritelor rele sau demonii, inclusiv Satan, și Gog! (Ezechiel 38 : 1—16) vor întrebuiți tot felul de mijloace spre a pricinui nimicirea servilor credincioși ai lui Dumnezeu; dar dacă ne temem de Domnul și-l ascultăm în mod silitor, atunci suntem în siguranță. Dacă vedem cum lucrează alții contrar poruncilor lui Dumnezeu și cum caută să vină pagubă poporului lui Dumnezeu și împărăției sale, să nu ne mâniem pe ei? Nouă ne este permis să simțim o indignare dreaptă împotriva a toată nedreptatea, însă noi nu suntem autorizați să procedăm cu răsfăcătorii după regula răsplătirii. Sfânta Scriptura ne îndeamnă: „Mâniati-vă și nu păcațiți!” (Efeseni 4 : 26) Ură și răutate împotriva făcătorilor de rele și o dorință de a le face pagube corporale ar fi păcat; însă a uri nedreptatea și a lăsa pe răsfăcători să meargă pe calea lor este cu totul altceva. Răzbunarea este a Domnului, el va răsplăti, și nu este treaba unui creștin să pedepsească pe altul; cine totuși face aceasta va cădea cu siguranță sub influența Diavolului și a demonilor săi. Aduceți-vă aminte că Iehova a zis: „Căci știu cine este Cel ce a zis: A Mea este răzbunarea. Eu voi răsplăti!” (Evrei 10 : 30; Deuteronom 32 : 25, 36) Cui iubește pe Domnul nu va da loc în inima sa mâniei, urii sau relei voințe împotriva altei persoane fiindcă el deschide prin această ușa potrivnicilor lui Dumnezeu, demonilor, și o lasă deschisă și astfel învătă pe demonii săi într-untru și să poie stăpânire pe el. În loc să fim neliniștiți în spirit și să ne irităm din pricina altora trebuie să ne rugăm la sfatul dat poporului lui Dumnezeu: „Să veghem și să fim treji . . . Dar noi, care suntem fiii ai zilei, să fim treji, să ne îmbracăm cu platoșa credinței și a dragostei, și să avem drept coif nădejdea mântuirii.”

(1 Petru 4 : 7) „Fiți treji, și vegheați! Pentrucă potrivit și nu s'a ordonat să ne sculăm și să mergem împotriva dușmanului: „De aceea, încingeți-vă coapselo mîntii voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos.” (1 Petru 1 : 13) „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar, și vegheați în vederea rugăciunii. (1 Petru 4 : 7) „Fiți treji, și vegheați! Pentrucă potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită.” (1 Petru 5 : 8) Știind că din toate părțile ne inconjoară dușmani și că de aceea suntem toți în mare primejdie, poporul devotat lui Dumnezeu trebuie să se încreadă în el fără rezervă și să asculte poruncile sale. Dacă ne temem de Dumnezeu atunci vom păzi poruncile sale, și aceștia le dă Dumnezeu Cuvântul său sigur că vor fi ocrotiți și apărați. Membrii templului lui Dumnezeu care rămân în el și ascultă poruncile sale pot fi siguri că vor rămânea în siguranță. „Celce stă sub ocrotirea Celui Prea Înalt, și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă incred! Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciună și de pustiriile ei. El te va acoperi cu penele Lui, și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavază este credincioșia Lui! Pentrucă zice: Domnul este locul meu de adăpost! și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare, de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale.” — Psalm 91 : 1—4, 9—11.

Lupta

„Deoarece Dumnezeu poruncește martorilor săi credincioși să se scule și să meargă împotriva Edomului ca să se războiască cu el, nu însemnează aceasta că noi trebuie să ne războim sau să luptăm? Da, de sigur, aceasta este însemnarea. Dar participarea noastră la luptă trebuie să fie în armonie exactă cu prescripțiile și poruncile Domnului și nu conform regulilor celui rău. Dușmanii caută să ucidă și să nimictească creaturi, mai cu seamă pe aceia care servesc pe Dumnezeu și ei poartă lupta lor cu arme trupesti sau care cauzează moarte. Un creștin nu merge niciodată pe această cale. Un creștin adevărat nu va vătămă corporal pe vreun om. Creștinul se ține strict de prescripțiile Domnului și este totdeauna pentru libertatea cuvântului pentrucă fiecare om care vrea să zică ceva să aibă libertatea să facă lucrul acesta; dar Domnul să fie Judecătorul, și cei ce au o ureche de auzit pentru adevăr să fie lăsați să-l audă! Arma de război cu privire la care au primit creștinii poruncă să o întrebuițeze, și singura armă pe care o poartă cu drept creștinii este Cuvântul lui Dumnezeu, „sabia duhului”. (Efeseni 6 : 17) Acesta nu este numai o armă de apărare, ci el este acuma și o armă de atac cu care creștinul merge în timpul prezent la atac. Creștinului îi este poruncit să meargă împotriva Edomului [organizației Diavolului] și să „mânuiască” arma sa. Cuvântul lui Dumnezeu, fără frică și cu succes deciziv împotriva dușmanului. (1 Ioan 4 : 17, 18) Martorii lui Iehova nu au nicio dorință să vătămă pe vreo persoană pentrucă este catolică sau este legată cu organizația catolică. Dorința martorilor lui Iehova este îndreptată spre aceea să facă bine tuturor cămănilor în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu și să se străduiască cum pot mai bine ca să le fie de ajutor să vadă și să înțeleagă adevărul. Probabil că majoritatea acelor care vor forma „mulțimea mare de oameni” (Apocalips 7 : 9—17) se află înăuntrul organiza-

țiunii catolice sau printre organizațiunea catolică. Mulți care aparțin populațiunii catolice sunt sinceri și doresc să cunoască pe Domnul dar până acum nu au avut ocazie la aceasta. Această organizațiune dominată de ierarhie este fortificată inapoi unui zid de apărare ridicat de Diavolul; dar dacă acest zid de apărare este atecat cu „sabia duhului” atunci este foarte slăbit. Cuvântul lui Dumnezeu zice despre servii lui Dumnezeu și ai împărăției sale: „Măcar că trăim în firea pământescă, totuș nu ne luptăm călăuziți de firea pământescă. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sânt supuse firi pământesti, ci sânt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.” — 2 Corinteni 10:3-5.

³⁹ Cuvântul lui Dumnezeu, sabia spiritului, este acela care este învârtit acum cu efect întăritor împotriva întăriturilor organizațiunii romano-catolice, și acest sistem religios este sguđuit îngrozitor. Minciuni fortificate formează zidul de apărare inapoi căruia cauză făcătorii de nelegiuire scut, însă Cuvântul lui Dumnezeu surpă locul de scăpare al minciunilor și deschide camenilor sinceri poarta așa că ei văd cum se pot așeza de partea lui Dumnezeu și cum pot găsi o locuință sigură. În se scop iau parte martorii lui Iehova la această luptă? Scopul este vestirea numelui și scopului lui Dumnezeu, al Celui Atot puternic, pentru că poporul să fie înștiințat și să se poată refugia din organizațiunea nelegiuită a Diavolului înainte de a manifesta Dumnezeu puterea sa mare în contra lucrătorilor răi. Din acest motiv iau parte martorii lui Iehova la această campanie de război cu bucurie adevărată, deoarece lucrul lor dacă este făcut în mod credincios servește spre binele celor care iubesc dreptatea, și spre onoarea și justificarea numelui sfânt al lui Iehova.

⁴⁰ Iehova face cu putință în îndurarea sa ca martorii săi unși și tovarășii lor să aile unde și cine sunt de fapt dușmanii. Cei ce sunt ai lui văd acum din îndurarea sa împede că Diavolul este dușmanul de moarte, că instrumentul său principal al răutății este Gog, și că la el se află o oștire de spirite rele care au luat parte împreună cu el la răscoala dela început și că toți aceștia locuiesc într-un loc numit Magog; Ezechiel 38:1-16:39:1-6) mai departe că această horă blestemată a jefuit pe neamul omenesc de veacuri, a stăpânit cu mână crudă peste popoarele pământului și și-a bătut joc de tot ce a fost bun; că Diavolul s-a servit de religie și de cei ce o exercită spre a înșela pe popor și a-l întoarea dela Dumnezeu; că Dumnezeu n'a intervenit până la timpul său fixat pentru aceasta; dar că acum a sosit timpul rânduit al lui Dumnezeu spre a interveni, ceeace el și face acum; că el a pus pe tron pe iubitul său Fiu Christos Isus și l-a trimis să domnească și să nimicească pe cel rău, și că înainte de a fi excentat cel rău Dumnezeu dă ordin să se vestească numele său pe întreg pământul, și aceasta trebuie să se facă prin martorii săi, Iehova a ales din lume un popor pentru numele său. (Faptele Apostolilor 15:14) și membrii acestui popor formează martorii lui pentru a vesti numele său, el îi trimite sub porunca Domnului Isus, și participarea lor la campania de război se compune din mânăuirea Cuvântului său, a sabiei spiritului, și ei trebuie să conștientue aceasta până când va fi făcut lucrul. Știind că dușmanul se luptă în mod disperat, niciunul din cei ce tin cu adevărat și în mod sincer la Domnul nu va fi neliniștit despre ceeace se va întâmpla. Diavolul conduce pe toate forțele sale invizibile în linie de bătaie,

mai cu seamă pe ingerii răi și rebeli, ca să poarte război împotriva martorilor lui Iehova, și întrebuintează apoi și pe instrumentele sale vizibile, dintre care multe sunt nebune; spre a provoca prin ele dacă este posibil nimicirea martorilor lui Iehova. (Apocalips 12:17) Spiritele rele pătrund în mințile acelor care sunt mândri, lacomi, ambițioși și care nu știu să se stăpânească, care lasă să locuiescă în inima lor rea voință, ură sau răutate, și prin faptul că demonii ocupă mințile acestor de creațuri, ei le aduc sub puterea lor și le întrebuintează ca instrumente spre a so război cu servii Celui Prea Înalt. Conducătorii religiunii și mai cu seamă clasa „servului rău” formează „omul păcatului, fiul pierzării”; aceștia își atribue o pozițiune înaltă și susțin că ei sunt puternici; și toți nelegiuiții aceștia luptă împotriva lui Dumnezeu și împotriva servilor lui. A sosit prin urmare timpul când Dumnezeu poruncește credincioșilor lui să înceargă cu îndrăzneală înainte și să se scoale la război împotriva lor, și toate forțele sale invizibile de luptă se află de asemenea în ordine de bătaie împotriva dușmanului. Toți credincioșii se vor scula acum și vor învârti sabia spiritului prin faptul că întreprind un atac energetic împotriva zidului de apărare al dușmanului, împotriva zidului de apărare ce se numește „religie”. Prin faptul că vestesc adevărul ei descopăr înaintea poporului fățarnicia și duplicitatea pe care au săvârșit-o față de el Diavolul și complicitii săi religioși, și aceasta face posibil oamenilor să câștige libertate în Christos. Atacul întreprins acum împotriva dușmanului clatină zidul de apărare al dușmanului, și în curând va nimici Domnul cu totul prin Christos Isus aceste întărituri. Marea bătălie a Armagedonului va pricinui peirea răutății spre onoarea numelui sfânt al lui Dumnezeu.

Armătură

⁴¹ Aceasta nu este o luptă prefăcută, ci o luptă adevărată; și copiii lui Dumnezeu ce se află acum pe pământ, care iau parte la acest războiu trebuie să poarte armătură. Aceasta trebuie să fie o armătură sau o platoșă procurată de Domnul. Apostolul întrebuintează platoșa unui războinic pământesc ca simbol al armăturii pe care a pregătit-o Domnul pentru aceia care îl iubesc și îl servesc. Văzând că ne aflăm acum în acest război, copiii lui Dumnezeu trebuie să asculte sfatul următor: „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.” (Efeseni 6:13) După ce ne-am așezat de partea lui Dumnezeu și a împărăției sale să rămănem statornici și să ne dovedim ca bărbați care sunt cu totul maturi în Christos Isus! Pentru că cei ce s-au așezat de partea Domnului să poată rămănea statornici și să-și păstreze neprihănirea și să poată lua parte cu succes la acest război prin faptul că-și îndeplinesc datoriile ce i s-au impus, apostolul le spune ce trebuie să facă: „Stați gata dar, având mijlocul înșins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii [dreptății; după alte traduceri].” (Efeseni 6:14) Cingătoarea cu care este înșins mijlocul înșemnează în simbol: „Eu sânt un serv al atotputernicului Dumnezeu și al lui Christos Isus, și cingătoarea mea de servitute este cea a adevărului”. Pieptul este sediul inimii și platoșa dreptății arată păzirea sau ocrotirea adevărată a inimii. De aceea este scris: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.” (Proverbele 4:23) Cei ce sunt statornici trebuie să se îngrijească acum ca să fie dezinteresati, ca motivul atitudinii lor față de Dumnezeu și oameni să fie curat, căci altfel nu vor putea rămănea în picioare.

„Ostașii lui Dumnezeu, adică martorii lui, care iau acum parte pe pământ la acest războiu, au fost preumbrîți de oastea lui Ghedeon. Acești soldați ai Domnului trebuie să steie pe picioarele lor și să fie în marș; de aceea sfatul: „Stați, și având picioarele încălțate cu răvna Evangheliei păcii.” (Efeseni 6 : 15) Intre poporul lui Dumnezeu trebuie să fie acum pace. Dacă într'un grup este ceartă, cicăleală, bărfeală sau sfadă, aceasta dovedește: oă demonii influențează pe unii din grup; și cei ce pricinuesc sfadă se vor pierde dacă nu se întorc repede și nu-și schimbă purtarea. Timpul unirii în Christos când toți trebuie să tină laolaltă strâns unit a sosit acum. (Efeseni 4 : 13) Toți trebuie să prezinte dușmanului un front solid, tare prin faptul că luptă umăr la umăr împotriva dușmanului și pentru cauza comună a dreptății. (Filipeni 1 : 27, 28) Fiecare care aparține templului să trăiască cu totul în pace cu frații lui fiindcă altfel nu va rămânea în templu. Cei ce nu locuiesc în pace vor fi cu siguranță scoși afară. Acum este timpul când următoarele cuvinte ale profetului lui Dumnezeu se referă mai cu seamă la aceia care au fost aduși din mila să în templul sau casa lui Iehova: „Mă bucur când mi se zice: Haideți la Casa Domnului! Picioarele mi se opresc în porțile tale, Ierusalime! Ierusalime [organizațiunea lui Dumnezeu], tu ești zidit ca o cetate făcută dintr'o bucată!” — Psalm 122 : 1—3.

„Prezentul este timpul judecării când marele David antitipic șade pe tronul judecării și membrii clasei templului sau ai casei Domnului sunt îndemnați: „Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului [a organizațiunii lui Dumnezeu]! Cei ce te iubesc, să le meargă bine. Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea în casele tale domnești! Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc pacea în sânul tău. Din pricina Casei Domnului, Dumnezeului nostru, caut fericirea ta.” (Psalm 122 : 6—9) Iubirea lui Christos este aceea care-i ține laolaltă și le face cu putință să înainteze împotriva dușmanului ca o oaste bine unită.

„Săgețile arzătoare ale dușmanului vin aruncate din toate părțile și spre a împiedeca ca să străbată platoșa martorilor lui Iehova, cei credincioși trebuie să aibă un scut, și acest scut este credința: „Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stingea toate săgețile arzătoare ale celui rău.” — Efeseni 6 : 16.

„Importanța acestei părți a armăturii este accentuată în mod deosebit. Spre a avea credință trebuie să crezi și să te încrezi cu totul în Iehova Dumnezeu și în Cuvântul său, și să ascuți poruncile lui Dumnezeu așa cum face Isus. Spre a avea credință trebuie să ai o cunoștință a Cuvântului lui Dumnezeu și o minte pricepută, și după aceea trebuie să te sprijinești plin de încredere pe acest Cuvânt și să nu te lași a fi neliniștit sau întors de pe cale de ceva învățături sau teorii ale vreunui om. După ce ai intrat în luptă sub porunca și steagul Domnului trebuie să rămâi adevărat, statornic și credincios până la moarte. Cei credincioși știu că orice ar întreprinde dușmanul împotriva lor, aceia nu pot fi vătămați care rămân în Domnul și stăruiesc credincios și cu bucurie până la urmă în serviciul Domnului. Săgețile celui rău ricoșază (sar înapoi) când dau de aceștia deoarece ele nu pot pătrunde platoșa dreptății, adică o inimă curată și dezinteresată.

„Spre a avea credință și a stărui în ea și spre a putea rămânea credincios trebuie să ai cunoștință și înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu și a legăturii tale cu Domnul: de aceea ni se dă sfatul: „Luați și coiful mântuirii”. Mântuirea atârână de aceea dacă ai pricepe-

re și îți poți încrederea în Domnul în loc de a-ți-o pune în vreun obiect sau lucru Coiful reprezintă simbolic capul sau mintea care trebuie să se nutrească din Cuvântul lui Dumnezeu. Unii cugetă în mod smintit că deoarece ei au cunoscut adevărul de mulți ani, ei nu mai trebuie să studieze în aceste zile. Cuvântul lui Dumnezeu; și unii ca aceștia vor cădea cu siguranță. Dumnezeu descopere adevărul său la timpul său rânduit așa cum îi este de lipsă poporului său. El descopere acum profetiile sale pentruca poporul său de pe pământ să aibă mai mare mângâiere și să fie întărit în speranță. (Romani 15 : 4) Aceste adevăruri descoperite trebuie studiate cu atențiune pentruca să avem o înțelegere inteligentă a lor, și aceasta ne face cu putință să avem o înțelegere justă a adevăratei noastre legături cu Dumnezeu și Regele său. „Revista” publică din mila Domnului adevărul și toate scrierile pe care le publică Societatea să fie studiate în legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, ne dovedește dacă mergem pe călea cea dreaptă sau nu. Teoriile oamenilor n'au nicio valoare, dimpotrivă, ele desființează Cuvântul lui Dumnezeu. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să se ferească numai de religiune și de toate învățăturile bazate pe tradițiunea oamenilor, ci trebuie să lupte acum împotriva lor și să facă cunoscut adevărul pentruca alții să aibă ocazie să învețe a cunoaște adevărul și să se refugieze la Cel Prea Înalt și la Regele său. Dumnezeu pregătește scrierile Societății pentru cei ce-l iubesc, și aceste scrieri împreună cu Biblia pe care se sprijinesc, arată urmașului lui Christos călea adevărată pe care trebuie să meargă. Prin acest mijloc Domnul ne face cu putință acum să constatăm cine și unde sunt dușmanii noștri pentruca să fim echipați și să ne putem împotrivi lor în luptă cu succes.

„Singura armă pe care pot și trebuie să o întrebuinteze reprezentanții credincioși ai lui Dumnezeu de pe pământ conform poruncilor date lor este „sabia duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”. Cum poate să întrebuinteze cineva așa cum trebuie această armă dacă nu se deprinde mai întâi cu ea? El trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și după aceea să urmeze cu zel ceea ce spune el. Acest Cuvânt cuprinde poruncile lui Iehova și poruncile Domnului Isus Christos, ale mare-lui profet, cărora trebuie să le deie ascultare acum toți care sunt în casa și în organizațiunea sa. — Faptele Apostolilor 3 : 23.

„Domnul accentuiază necesitatea armoniei depline și a înaintării unite și prin declarațiunea următoare: „Faceți în toată vremea, prin duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții.” — Efeseni 6 : 18.

„Membrii poporului său trebuie să se roage ca să domnească unitate și pace între ei. Ei sunt îndemnați în mod formal să se roage pentru prosperitate, și în fața luptei ce devine din ce în ce mai crâncenă ei se roagă: „Mântuiește, Doamne, Te rugăm! Dă izbândă [după alte traduceri: prosperitate]. Doamne, Te rugăm!” (Psalm 118 : 25) Aceasta însemnează propășire sau înaintare a împărăției, și toți trebuie să fie în unitate spre a putea administra așa cum trebuie interesele împărăției. Credincioșii săi se vor feri de toată lăcomia, de toată rea voință și de toată critica aspră. Ei vor crede pe fiecare dintre sfinți că el face tot ce-i stă în putință, și de aceea se vor ruga ca poporul lui Dumnezeu sau fiii lui să fie îndemnați să facă voia sa. Dacă membrii poporului lui Dumnezeu se roagă în înțelesul acesta atunci nu se pot ataca unii pe alții, ci ei luptă totdeauna în unitate împotriva dușmanilor lui Dumnezeu și astfel

Își păstrează neprihănirea sau integritatea față de Cel Prea Înalt. Lupta este în curs. Este sigur că marșalul mare al războiului al lui Dumnezeu, Christos Isus, va câștiga victoria, și cei ce sunt cu el în această luptă, cei chemați și aleși, care rămân credincioși până la sfârșit, vor avea parte la biruința sa și la justificarea numelui lui Iehova.

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Dela cine vine și cui îi este dată porunca: „Sculați-vă, să mergem împotriva Edomului ca să ne războim cu el!”? Cu cine să ne războim? Când se pune în aplicațiune această poruncă?

Alin. 2. Pentru ce este important ca membrii templului să fie în stare să constate cine sunt dușmanii lui Dumnezeu?

Alin. 3, 4. Cine este dușmanul de moarte al lui Dumnezeu? Pentru ce? Ce judecată așteaptă pe cel rău și pentru ce? Pentru ce n'a fost executată această sentință?

Alin. 5. Explică pentru ce și-au atras asupra lor condamnarea divină și alții dintre oștirile cerești. Ce va fi sfârșitul depărtării lor de pe calea dreptății?

Alin. 6—8. Pentru ce a făcut Iehova să vină potopul? Ce s'a ajuns prin aceasta? Aplică 2 Petru 2:3. Ce lumină aruncă asupra creaturilor spirituale rele textele din Iuda 6, Luca 4:33, 34 și Matei 8:29?

Alin. 9, 10. Arată origina și scopul religiunii și ce va fi sfârșitul exercitării religiunii. Arată cine este „sămânța femeii”. Din ce constă „sămânța Șarpei”? Explică a) declarația lui Isus că Satan este „stăpânitorul acestei lumi”; declarațiunea apostolului din 2 Corinteni 4:4. Ce lumină aruncă asupra acestui lucru textul din Daniel 10:13? Arată motivul pentru activitatea bătătoare la ochi din timpul prezent a departamentului pământesc al organizațiunii lui Satan împotriva acelor de pe pământ care servesc pe Dumnezeu și pe împărăția sa.

Alin. 11. Arată cât de bine i se potrivește lui Satan numele „Șarpele cel vechiu”.

Alin. 12. Arată că „frica de oameni este o cursă”.

Alin. 13—17. Ce este vrăjitoria? Arată câteva exemple izbitoroare despre activitatea spiritelor rele.

Alin. 18, 19. Ce dovezi avem că Diavolul și spiritele sale rele sunt acum activi în mod deosebit în exercitarea puterii lor peste oameni și națiuni?

Alin. 20, 21. Arată motivul pentru spiritul răutății, lăcomiei, invidiei și poftii de a vărsa sânge care se arată astăzi atât de des, mai cu seamă între reprezentanții religiei și cu deosebire împotriva acelor care servesc pe Iehova Dumnezeu. Ce este în privința aceasta atitudinea justă și modul potrivit de a lucra al poporului lui Dumnezeu?

Alin. 22—24. Arată cu ajutorul scripturilor și faptelor limpede cine este „servul rău”. Motivează existența unei astfel de clase. Arată că starea ei de

acuma este „mai rea decât starea ei cea dintâi”. În ce legătură stă „servul rău” cu „omul păcatului, fiul pierzării”? Ce soartă așteaptă pe această clasă?

Alin. 25. Arată că Iuda Iscarioteanul a fost un exemplu potrivit și tipic al „servului rău”.

Alin. 26—28. Explică cu texte biblice pentru ce mulți după ce au început să meargă pe calea de a servi pe Dumnezeu, arată zădărnicia și răul lăcomiei.

Alin. 29, 30. Care declarațiune pe care a făcut-o Iuda ne face cu puțință să recunoaștem pe clasa pe care o întrebuițează Satan să poarte război împotriva poporului lui Dumnezeu? Care este în această legătură atitudinea justă față de membrii clasei „servului rău”? Pentru ce?

Alin. 31. Compară clasele care s'au descoperit acum ca dușmanii lui Dumnezeu și ai poporului său în ceea ce privește culpabilitatea lor.

Alin. 32. Arată că sfatul scris în 2 Timotei 3:1—5 și 2 Tesaloniceni 2:1, 2 este hotărât mai cu seamă pentru poporul lui Dumnezeu care se află acuma pe pământ. Fi-va clătinat cineva din poporul Domnului prin bârfeli? Pentru ce?

Alin. 33. Cum servesc acum textele din Psalmul 37:1, 7—9, 12, 13, 17 și din Proverbele 24:19—21 scopul lor?

Alin. 34, 35. Ce măsuri a luat Dumnezeu spre a pune în stare pe copiii lui să reziste atacurilor dușmanilor? Ce se va întâmpla când ar fi discreditati ca oameni stricați și călcători de lege?

Alin. 36. Cui i s'a asigurat ocrotire și siguranță? Pentru ce?

Alin. 37. Cum putem ști de cine și de ce să ne ferim? Arată cu ajutorul scripturilor care trebuie să fie atitudinea și purtarea potrivită a membrilor poporului lui Dumnezeu față de cei ce caută să-i împiedece în serviciul lor pentru Dumnezeu sau să le aducă pagubă în alt chip, și pentru ce este acesta modul just de a lucra.

Alin. 38. De ce metode se servesc dușmanii în lupta lor? Care este procedarea dreaptă a poporului credincios al lui Dumnezeu în acest război? Pentru ce?

Alin. 39. Pentru ce iau parte martorii lui Iehova și tovarășii lor la această luptă? și ce dovedește că arma lor a fost cu mult efect?

Alin. 40. Explică situația prezentă care face necesar războiul care este acum în curs. Descrie ordinea de bătăie pe ambele părți. Care sunt punctele de atac și mijloacele și metodele întrebuițate pe fiecare parte.

Alin. 41—47. La ce scop trebuie să servească armătura menționată în Efeseni 6:13? Explică cu texte biblice cum trebuie urmată instrucțiunea dată în versetul 14. Fă același lucru cu îndrumarea din versetul 15, versetul 16 și 17.

Alin. 48, 49. Explică și aplică Efeseni 6:18. Ce va fi rezultatul pentru cei ce iau parte la acest război?

Luptă împotriva lui Dumnezeu

Partea I-a

„Calea celui rău este urită Domnului” — Proverbele 15:9.

POTRIVNICUL lui Iehova. Diavolul, s'a servit până în ziua de astăzi în luptă sa împotriva lui Dumnezeu de tot felul de mijloace. Unul dintre mijloacele cele mai răfinate întrebuintate de potrivnic, care a stricat mai mult neamului omenesc, a fost religia. Dacă poporul ar fi fost informat că religia, vine de la Diavolul atunci, ar fi existat, fără îndoială, un număr mai mic de reprezentanți ai religiei pe pământ. Acum a sosit însă timpul pentru luminarea poporului. Marele potrivnic, sau, adversar al lui Dumnezeu, este Diavolul. Acum se arată limpede, că Diavolul, a întrebuintat religia de veacuri în luptă împotriva lui Dumnezeu și spre păgubirea omenirii. Spre binele celor de bunăvoință față de Dumnezeu, și care doresc, prin urmare în mod sincer pace, mulțumire, fericire, și viață, pare a fi acum neapărat de lipsă de a prezenta clar minții oamenilor corupțiunea sau nelegiuirea religiei ca să primească o ocazie deplină să se păzească ei înșiși. Publicarea adevărului cu privire la „religie” va aduce mare prigonire asupra martorilor lui Iehova, și a și adus deja, deoarece potrivnicul știe că îndatăce poporul primește o înțelegere clară, cu privire la aceea că ce este de fapt religia, ocaziile Diavolului de a înșela pe popor vor fi cu mult mai defavorabile decât oricând înainte. De asemenea pare a fi foarte de lipsă pentru martorii lui Iehova să fie ei înșiși instruiți în mod temeinic despre originea și practicarea religiei și despre efectul ei asupra poporului, pentruca să fie cu atât mai bine echipați să vestească în tot pământul marele nume al lui Iehova și să deie ajutor celor care doresc să serevască pe Dumnezeu și pe Christos. Din acest motiv arată „revista” din nou în mod accentuat aici ce se află în luptă împotriva lui Dumnezeu, ce este nelegiuit și ce este o uriciune în ochii Domnului.

2 Dumnezeu Cel Atotputernic a făcut un sfârșit lumii celei dintâi prin potop. Potopul a nimicit orice trup de pe pământ, inclusiv urmașii care s'au născut din împreunarea „fiilor lui Dumnezeu” cu „fetele oamenilor”. Singurii supraviețuitori s'au aflat în corabie. „Dacă n'a cruțat El lumea veche, ei a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte înși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuiți.” (2 Petru 2:5) Cine a fost nimicit atunci a fost nelegiuit și o uriciune în ochii lui Iehova. Pe pământ au fost lăsați în viață Noe, cei trei fii ai săi și alte patru persoane din familia lui Noe. „Fiii lui Dumnezeu” care s'au însurat cu femei omenesci au fost făcuți prizonieri de Satan, și ingerii de Satan, și ingerii nelegiuiți care au luat parte la început, la răscoala lui Satan au fost respinși într-o stare degradată și într-un loc special. Diavolul n'a fost jefuit de puterea sa; motivul pentru aceasta se va vedea în cursul acestui studiu. Imediat după potop a luat naștere o altă lume și această lume a existat până astăzi. Cei mai mulți oameni cred că ea va exista vecinic, dar ei se înșală în aceasta. Lumea se compune din cer și pământ; cerul este partea care este invizibilă pentru ochii omenesci, și pământul este partea vizibilă ochilor omenesci. Ingerii n'au fost cuprinși în judecata care a fost executată în timpul potopului; dar relațiunea care a existat atunci între cei vizibili și invizibili a fost nimicită prin potop. Este

seris, că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei, și că lumea de atunci a perit tot prin ele, înecată de apă.” — 2 Petru 3:5, 6.

3 Rămănea, va vecinic lumea de acum, adică cea invizibilă și cea vizibilă? Sfânta Scriptură răspunde la această întrebare, cu cuvintele: „Iar cerurile și pământul de acum sânt păzite și păstrate, prin acelaș Cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de peire a oamenilor nelegiuiți.” (2 Petru 3:7) Lumea care există acum este numită de Domnul „acest veac rău [această lume rea: după alte traduceri]” (Galateni 1:4) și această este aceea care conform hotărârii sale va fi nimicită și va peri. „Focul” este un simbol al nimicirii complete, și aceasta o așteaptă pe lumea prezentă. Satan Diavolul este prințul sau stăpânitorul invizibil care exercitează putere peste lumea rea de acum, ce este condamnată la peire. (2 Corinteni 4:4) În timp ce dispăre această lume despre care Sfânta Scriptură zice: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou în care va locui neprihănirea [dreptatea: după alte traduceri].” (2 Petru 3:13. După potop populațiunea pământului s'a compus din: „Noe cei trei fii ai săi, Sem, Ham, și Iafet și din ceilalți membri ai familiei lui Noe. „Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii săi, și le-a zis: Creșteți, înmulțiți-vă, și umpleți pământul.” (Geneza 9:1) „Iată spița neamului fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet. După potop li s'au născut fii.” (Geneza 10:1) Neamul omenesc a început apoi să se înmulțească.

Sfințenia vieții

4 Imediat după ce a părăsit Noe corabia Iehova Dumnezeu a anunțat legământul său cu privire la sfințenia vieții. (Geneza 9:9—11) Un legământ este o declarațiune solemnă și irevocabilă a scopului lui Dumnezeu. Dumnezeu a voit să deie de înțeles întregii creațiuni că viața este un dar al Creatorului, și că nimeni nu-i permis să ia viața sau să o nimicească fără permisiunea lui Dumnezeu. Animalele pământului și păsările aerului au fost hotărâte de Dumnezeu pentru om ca să le ia de hrană după trebuințele sale. (Geneza 9:2—4) Dacă un om omorâ pe un alt om contrar legii lui Dumnezeu atunci ucigașul este vinovat de omor și trebuie să sufere moartea. (Geneza 9:6) Și uciderea voită și nevolositoare a animalelor este o călcare a legământului vecinic al lui Dumnezeu. (Geneza 9:5) Legea permite unui om să ucidă animale de care are lipsă pentru hrană, dar dacă el ucide din poftă egoistă de a vărsa sânge sau din plăcere sportivă, atunci aceasta este o călcare a legământului vecinic privitor la sfințenia vieții.

5 După ce a fost anunțat legământul, Diavolul a văzut o ocazie să dezmoreze din nou numele lui Dumnezeu prin faptul că va îndemna pe om să călce legământul vecinic cu privire la sfințenia vieții. Călcarea aceasta a început să se arate mai cu seamă la Nimrod. Omul Nimrod a fost un urmaș al lui Ham, al fiului lui Noe. „Nimrod . . . a început să fie puternic pe pământ”. La baza cuvântului „puternic” din acest text (Geneza 10:

8) stă acelaș cuvânt care în Geneza-6 : 4 este tradus cu „vitezi” și care desemnează acolo pe: odraslele care s'au născut din căsătoria, creaturilor „spirituale, cu fetele oamenilor. „El a fost un viteaz vânător, înaintea Domnului; iata de ce se zice: Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului.” (Geneza 10 : 9) Nimrod a fost ambițios, războinic și setos de sânge, s'a datat cu plăcere la fapte rele, și a fost fără îndoială influențat în privința aceasta de Diavolul și de demonii aliați cu el. Nimrod a vânat și a omorât animale sălbatice, numai spre a-și satisface poftele lui rele, și el a înarmat și antrenat oameni tineri, pentruca să îniteze faptele sale criminale, și oamenii s'au uitat cu mare admirațiune la Nimrod și l-au venerat din cauza cutezanței sale. Fără îndoială lucrul acesta a fost sugerat oamenilor de Diavolul pentruca să dovedească devotamentul lor unei creaturi în locul Creatorului. Despre Nimrod este scris că el a fost „viteaz vânător înaintea lui Iehova [adică superir Celui Atotputernic și mai mare ca Dumnezeu]”. Onoarea, dovezile de aprobare și adorațiune ce i s'au adus a fost un cult, și acolo s'a început după potop cultul religiunii.

Religiunea este o formă de adorațiune pe care o aduc creaturile altor creaturi, cu care ocazie ele privesc pe cel adorat ca stând deasupra lor și vrednic de adorațiune și închinare. Diavolul a pus stăpânire pe mintea lui Cus, a tatălui lui Nimrod și a întrebuitat pe Cus, pe fiul lui Ham, ca conducător înșelător spre a întoarce dela Iehova Dumnezeu pe populațiunea ce se afla în creștere. Fiul său Nimrod a fost pregătit împreună cu alții la aceea ca să calce legământul vecinic al lui Dumnezeu și să introducă adorațiunea creaturilor, și aceasta s'a întâmplat în scopul ca să abată mintea creaturilor dela Dumnezeu Cel Atotputernic. Prin aceasta Satan și dracii aliați cu el au provocat pe atotputernicul Dumnezeu, ocărit numele său și au introdus cultul religiunii pe pământ. Aduceți-vă aminte și țineți de acuma înainte în minte: Religiunea a fost totdeauna instrumentul principal de care s'a servit Diavolul spre a ocări numele Dumnezeului Celui Atotputernic și să abată pe oameni dela Cel Prea Înalt.

Politica este mijlocul și arta de a organiza și guvernă pe popor și de a conduce și controla organizațiunii omenești. După ce a fost organizată religiunea și a fost adusă la activitate pentruca oamenii să fie întorși prin aceasta dela Dumnezeu și să fie îndemnați la adorațiune de creaturi, a urmat îndată politica, adică o organizațiune între oameni care servește la aceea ca să-i conducă și să-i stăpânească. Nimrod, conducătorul religiunii, a acceptat conducerea în politică și a fost făcut stăpânitor sau rege. „El a domnit la început peste Babel.” (Geneza 10 : 10) Nimrod și aliații săi religioși și politici au clădit cetăți în care a fost strâns poporul; cu aceasta s'a început comerțul sau negoțul, relațiunile comerciale reciproce. Din ziua aceea până astăzi religiunea, politica și comerțul au fost practicate împreună de Diavolul și de complicii lui spre a conduce și a stăpâni pe națiunile pământului și ca să le țină departe de cunoștința și serviciul Dumnezeului Celui Atotputernic.

Intrucât Diavolul și ingerii lui răi a urmărit mai departe planul său nelegiuit de a abate pe oameni dela Dumnezeu și de a-i îndemna să se închine creaturilor, el a sugerat oamenilor eugetul că mântuirea lor atârână de ceea ce fac ei și de puterea lor precum și de faptele și puterea altor creaturi. „Și au mai zis: Haideți să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul; și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiati pe toată fața pământului.” — Geneza 11 : 4

* Prin religiune Diavolul a îndemnat pe oamenii care au locuit în țara Șinear să zidească turnul Babilonului ceea ce însemnează „poarta către Dumnezeu” Prin aceasta s'a ivit în acel timp o religiune a Diavolului care a avut de scop să înfrute pe Cel Atotputernic. Fără îndoială Dumnezeu a intervenit din cauza acelei mișcări organizate spre a întemeia o religiune și a încercat limba oamenilor, și astfel cuvântul evreiesc „Babel” însemnează încercătură. Chiar dela început Dumnezeu și-a manifestat indignarea față de „religie” și a arătat prin aceasta că ea este o priciune în ochii săi fiindcă este formulată, adusă în existență și practică de Diavolul. Nimic n'a pricinuit atâta încercătură printre oameni ca multe feluri de religie ce sunt practicate printre ei. Dela potop până în ziua de astăzi religiunea a fost mijlocul principal pentru a încerca, înșela și a induce în eroare pe popor și ei i-a reușit să-l facă să se abată dela cunoștința și adorațiunea adevăratului, atotputernicului Dumnezeu. Lucrul acesta singur dovedește deja definitiv că religia este un produs al Diavolului și a fost întrebuitată mai cu seamă pentru a înșela pe oameni și a-i îndepărta de Dumnezeu. Religia cauzează că poporul devine foarte superstițios și cedează ușor influenței conducătorilor religiunii, și aceasta deschide politicianilor calea să aducă pe popor în puterea și sub stăpânirea lor și face posibil comerțul sau negoțul să jefuiască pe oameni de drepturile lor bune și de câștigul lor cinstit.

Babel și Babilon însemnează acelaș lucru. Babilon este numele organizațiunii Diavolului care intrunește cele trei elemente: religia, politica și comerțul spre a domina pe popoarele pământului. Religia este întrebuitată de horda Diavolului spre câștig egoist, și de aceea zice Dumnezeu Diavolului: „Prin mărirea negoțului tău te-ai umplut de silnicie, și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc. heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteiitoare. Prin mulțimea nelegiuirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, și-ai spufat locașurile sfinte, de aceea scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc.” — Ezechiel 28 : 16, 18.

Dorința ambițioasă și lăcomia lui Satan de câștig personal l-a îndemnat să se răscoale împotriva Dumnezeului Celui Atotputernic, și după aceea el a întrebuitat religiune, politică și comerț ca să nutrească mai departe dorința sa de nesăturat și lăcomă. În armonie cu aceasta stă scris: „Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au răătăcit dela credință, și s'au strâpus singuri cu o mulțime de chinuri.” — 1. Timotei 6 : 10.

Cuvântul „bani” întrebuitat aici însemnează ceva ce se măsoară câștigul. Răul nu este în mijlocul de schimb ce circulează și care se numește „bani”, ci nedreptatea se naște din iubirea sau dorința de ceea ce îi face posibil persoanei respective să dobândească câștig egoist. Mulți oameni care au avut la început credință în Iehova Dumnezeu și au început să-l servească au fost apucați de lăcomie, și această dorință nesăturată de câștig i-a condus la căderea lor completă. Acesta a fost cursul lui Satan, și pe aceeaș cale au mers totdeauna și aceia care-l servesc. Religia a fost întrebuitată în acest scop, și anume pentruca Diavolul să poată face pe creaturi să se conascereze vrenului lucru oarecare și mai cu seamă lui însuși și prin aceasta să-l abată dela Dumnezeu.

După întemeierea Babilonului și-au făcut apariția alte state organizate, și anume: Egiptul, Asiria, Persia, Grecia, Roma și altele. Toate acele puteri mondiale

mari împreună cu toate subdiviziunile sau națiunile lor care au format o parte a lor și formează încă, au avut și au practicat o religie și astfel stă lucrul și în ziua de astăzi. Babilonul este mama tuturor religinilor și Diavolul este tatăl lor. Toate religinile poartă cu drept numele Babilon. Diavolul este marele dușman sau potrivnic al lui Dumnezeu, și religionea sa este prin urmare dușmană Dumnezeului Celui Atotputernic. Diavolul este cel mai rău dușman al omului, și religionea lui este de asemenea dușmanul de moarte al omului. Organizațiunea Diavolului este simbolizată printr-o femeie desfrânată sau spurcată numită Babilon. Din acest motiv aparțin toate religinile Babilonului, și mai cu seamă religionea conducătoare care este cunoscută în țările așa zisei „creștinătăți”. Toate națiunile-semițiile și popoarele pământului au avut dela potop până în ziua de astăzi și au exercitat vreo formă de religie și continuă lucrul acesta, și ele toate au fost conduse la aceasta prin influența vicelană a celui rău (a Diavolului) și a spritelor sale rele aliate cu el. De aceea stă scris în Biblie despre Babilon că „a îmbătat pe toate națiunile din vinul curviei ei”. (Apocalips 14 : 8) „Pe frunte purta scris un nume, o taină: Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.” (Apocalips 17 : 5) Toate acestea arată că religionea este instrumentul Diavolului pe care l-a întrebuințat ca să se lupte împotriva Dumnezeului Celui Atotputernic, să-l provoace, să-l batjocorească și să-l ocărăască și să înșele pe oameni și să-i întoarcă dela Dumnezeu cel adevărat, dela Cel Atotputernic, al cărui nume este Iehova. (O examinare amănunțită cuprinde cartea „Profeție”, în limba engleză, capitolul șase.)

„Toate organizațiunile religioase de pe pământ sunt formate și conduse de oameni care sunt supuși unei influențe rele și sunt stăpâniți de marele dușman Satan Diavolul. Aceasta este starea adevărată a lucrurilor, fie că cineva dintre ei își dă seama de aceasta sau nu, căci așa zice Biblia. Ceeace se scrie sau se zice aici nu se face spre a ataca oameni. Pentru aceasta nu există nici motiv și nici scuză, și nu s'ar putea ajunge nimic bun prin ridiculizarea oamenilor. Scopul este aici de a prezenta poporului în mod clar faptele pentruca toți cei sinceri să poată vedea cine sunt dușmanii lor adevărați. Există două organizațiuni mari, și anume: organizațiunea Dumnezeului Celui Atotputernic care este cu totul dreaptă, curată și adevărată; și organizațiunea Diavolului, a dumnezeului mincinos, care este nesfântă, nelegiuită și cu totul falsă. Locuitorii pământului sunt supuși uneia sau alteia din aceste două organizațiuni. Diavolul, îngerii săi răi și alți sprijinitori luptă totdeauna împotriva lui Dumnezeu spre a dezonora numele său și a atrage pe oameni dela Dumnezeu și a împinge în nimicire. Această organizațiune blestemată caută să nimicească pe fiecare care stă de partea lui Iehova și să-i dă osteneala să facă ce este bine și drept. Domnul Isus Christos și urmașii lui adevărați se află cu totul de partea lui Iehova întocmai cum au stat profeții din vechime de partea lui Iehova Dumnezeu și l-au servit. Servul credincios al Domnului Dumnezeu vorbește prin inspirațiune și cu autoritate dela Cel Prea Înalt și arată că puterile care stau de partea Diavolului întreprind o mare campanie împotriva celor ce sunt devotați lui Iehova Dumnezeu, și el întrebuințează aceste cuvinte: „Căci noi n'avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sânt în locurile cerești.” (Efeseni 6 : 12) el poate vedea așa dar că Satan și aliații lui nelegiuiți, care s'au unit cu el

dela început în răcoala sa, formează căpeteniile, domniile și stăpânitorii invizibile ai acestei lumi rele, care lucrează în întunec ca dușmani ai omului. Cei ce se află în organizațiunea Dumnezeului Celui Atotputernic se luptă împotriva acestei stăpâniri și puteri diavolești și de aceea trebuie să spună adevărul despre religie; și aceasta însemnează luptă împotriva ei, căci religia este mijlocul principal prin care este înșelat poporul. În această luptă servii credincioși ai lui Dumnezeu nu întrebuințează arme ca să vatăme cu ele corporal pe vreun om. Ei au numai o singură „armă de luptă” și această armă este „sabia duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu”. (Efeseni 6 : 13, 17) Iehova zice aceluia care stau de partea sa și-l servesc în această campanie: „Voi sunteți martorii mei ca să învățați pe popor să cunoască numele, împărăția și hotărârea mea.” (Isaia 43 : 10, 12) Astfel de martori ai lui Dumnezeu sunt oameni care trăiesc în trup, dar ei întrebuințează numai armele adevărului cu care i-a echipat Iehova. „Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele cu cari ne luptăm noi, nu sânt supuse firi pământești, ci sânt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.” — 2 Corinteni 10 : 3, 4.

De aceea să se înțeleagă bine că servii adevărați ai Dumnezeului Celui Atotputernic și urmașii lui Christos Isus nu poartă luptă împotriva vreunei creaturi omenеști, fie că această persoană este un evreu, păgân, catolic, protestant sau necredincios. Ei n'au nici o dorință să aducă pagubă vreunui om, ci doresc numai să vestească adevărul spre binele aceluia care dorește să cunoască calea adevărată. În toate națiunile sunt oameni care au căzut sub influența rafinată și sub puterea lui Satan și a îngerilor săi răi aliați cu el; astfel de oameni sunt de compătinit. Este privilegiul și datoria martorilor lui Iehova să le spună adevărul așa cum a poruncit Dumnezeu, pentruca aceia dintre ei care sunt cu bunăvoință față de Dumnezeu să poată găsi singurul loc nude sunt ocrotiți și siguri dinaintea dușmanilor lor. Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu este adresat așa dar ca avertisment celor de bunăvoință ca să-l asculte și să se poată refugia în locul siguranței.

Martorii lui Iehova

„Abel, Enoh și Noe au fost devotați credincos lui Iehova și și-au păzit neprihănirea față de Dumnezeu. Ei au fost martori pentru numele Celui Atotputernic. La 350 de ani după secarea apelor potopului a murit Noe. (Geneza 9 : 28, 29) și în decursul aceluși timp urmașii lui Noe s'au înmulțit foarte repede. Aproape toți oamenii cedaseră în acel timp influenței și puterii lui Satan și a altor diavoli. La doi ani după moartea lui Noe a fost născut Avraam. Avraam a locuit în țara Ur în Chaldea. El a iubit pe Dumnezeul Cel Atotputernic și l-a servit. Când a fost de 75 de ani a mers din ordinul Dumnezeului Celui Atotputernic în Canaan: „Domnul zise lui Avraam: Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău; și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema, și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine. Avraam a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avraam avea șaptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran.” — Geneza 12 : 1—4.

El a mers acolo ca să fie un martor pentru Iehova. Iehova avusese dela răscoala din Eden cățiva martori

credincioși pe pământ, deși au fost numai puțini în comparație cu populația pământului. Dumnezeu a început să facă cunoscut că niciun om nu poate primi binecuvântarea sa numai dacă are credință în Dumnezeu și dă ascultare poruncilor sale, și astfel a început el să propovăduiască sau să vestească evanghelia lui Avraam, „Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine. Așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sânt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios.” — Galateni 3:8, 9.

¹⁸ Avraam a fost un propovăduitor al adevărului și prin urmare un martor pentru Iehova Dumnezeu. La timpul său lui Avraam și femeii sale Sara li s'a născut un fiu care a fost numit Isac. Cu Avraam și Isac Dumnezeu a început să descopere scopul său prin tablouri profetice, conform căruia va triune pe pământ pe preaiubitul său Fiu Isus, adevăratul moștenitor al făgăduinței și el se va dovedi ca martor credincios și adevărat al lui Iehova și va fi oferit ca jertfă spre a procura prețul de răscumpărare pentru om, pentru că cine are credință în Dumnezeu și Christos Isus, să poată scăpa de vicleniile Diavolului și să poată găsi viață vecinică. (Geneza 22:1—18) Dumnezeu și-a desfășurat și executat scopul conform voinței sale nemărginite, și hotărârea sa se va înlăptui cu siguranță așa cum a declarat el. (Isaia 46:11) Din acest loc se va observa că religiunea a fost întrebuintată în fiecare epocă a istoriei omului ca să lupte împotriva lui Dumnezeu și mai cu seamă să inducă în eroare pe oameni.

¹⁹ Națiunea egipteană a fost în zilele lui Avraam un popor puternic. Ea a practicat ca popoarele Babilonului religiunea Diavolului. Egiptul a fost o puternică națiune comercială și militară și a fost guvernată de un rege al cărui titlu a fost „Faraon” ceea ce însemnă „casă mare”.

²⁰ Iacob a fost un nepot al lui Avraam și un adevărat serv al lui Dumnezeu, unul dintre patriarhii credincioși. Din ordinul și la îndrumarea Dumnezeului Celui Atotputernic el a mers cu urmașii săi în Egipt și a locuit acolo un șir de ani. Dumnezeu a schimbat numele lui Iacob în Izrael, și după aceea urmașii lui Iacob au fost cunoscuți ca Izraeliți sau Evrei. (Geneza 32:28; 40:15) Egiptenii care au cultivat religiunea Diavolului au făcut pe Evrei sclavi ai lor sub domnia unui Faraon tiranic și i-au apăsât foarte tare. (Exodul 1:11—14) Faraonul, stăpânitorul și reprezentantul oficial al Diavolului pe pământ, a dat ordin să fie omorâți toți băieții Evreilor. A fost născut Moise; părinții lui l-au ascuns, și băiețușul a fost găsit de fiica lui Faraon și a fost crescut în casa regală. — Exodul 2:6—10; Evrei 11:23—28; Faptele Apostolilor 7:22.

²¹ Când Moise a juns la vârsta bărbăției, el a fost silit din cauza răvnei sale pentru Iehova și poporul său să fugă din Egipt, și el a mers și a locuit în țara lui Madian. În timp ce Moise a locuit în acea țară, el a fost ales de Dumnezeu și a fost trimis ca liberator al poporului său în Egipt. Evreii au refuzat să ieie parte la religiunea Diavolului practică în Egipt și au ținut la făgăduința dăruită tatălui lor Avraam, și de aceea au continuat Egiptenii sub conducerea Diavolului și a ingerilor lui să puie asupra Izraeliților sarcini din ce în ce mai grele, și să-i subjuge din ce în ce mai mult. Sarcina lor a devenit tot mai apăsătoare, și Dumnezeu le-a ascultat strigătele și a trimis pe Moise în Egipt ca să fie conducătorul lor și să-i scape de mâna apăsătorului. Când a locuit Moise în Madian și a fost ales de

Dumnezeu, atunci Dumnezeu i s'a descoperit ca „Eu sunt”, adică ca cel ce există prin sine însuși și nu ca unul care a fost sau va fi, ci ca unul care este: „Eu sunt” — fără început și fără sfârșit. El s'a descoperit lui Moise cu numele său Iehova care arată scopul său cu aceia ce-l iubesc și-l servesc. (Exodul 6:3) Când Moise a apărut înaintea lui Faraon i-a zis că Iehova Dumnezeu a poruncit ca Faraon să leșe pe Evrei să plece din Egipt, și Faraon a răspuns: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui.” (Exodul 5:2) Aceasta se citează ca o altă dovadă că Faraon a fost reprezentantul oficial al Diavolului și dușmanul lui Iehova. După aceea au urmat necazurile peste Egipt pe care Dumnezeu i le-a trimis în formă de plăgi pentru că Egiptenii să fie înștiințați despre puterea și scopul său. Din pricina acestor plăgi Faraon a promis tot mereu că va lăsa pe popor să plece; dar el și-a călcat totdeauna cuvântul când sosea timpul plecării. După aceea Dumnezeu a trimis plaga din urmă, aceasta a fost plaga ormoririi primilor născuți, Faraon a permis în sfârșit Izraeliților să plece din Egipt. Moise a scos pe copiii lui Israel din Egipt și i-a trecut din mila lui Dumnezeu fără a se uda prin Marea Roșie, și când oștirea lui Faraon a încercat să-i urmărească și să-i nimicească, s'a înecat în mare. (Exodul 14:21—31) Așa a făcut Iehova Dumnezeu acolo un tablou profetic prin care a prezis hotărârea sa de a prăpădi la timpul său fixat pe Diavolul și pe toate oștirile sale. Aceste adevăruri istorice sunt citate aici pentru că să avem o idee exactă cum procedază dușmanul împotriva poporului.

Biblia

²² Cum putem ști cu siguranță că cele menționate mai sus sunt adevărate și că putem pune temeiul pe ele? Răspunsul sună: pentru că aceste fapte sunt raportate în Biblie, în Cuvântul lui Dumnezeu, și acest Cuvânt este adevărul. (Ioan 17:17) Avut-au oamenii care au trăit pe pământ înaintea zilelor lui Moise Biblia? Nu: pentru că Moise însuși a scris după dictatul lui Iehova primele cinci cărți ale Bibliei. Înainte de acel timp Dumnezeu a comunicat cu oamenii săi credincioși de pe pământ prin ingerii săi. (Geneza 18:1—33; 19:1, 15) Dumnezeu a vorbit cu Moise și l-a instruit ce să facă când se va pogori în Egipt. Dumnezeu a încheiat cu Evreii un legământ cu puțin timp înainte de a părăsi Egiptul, și el a întrebuintat pe Moise ca vorbitor și mijlocior pentru acest scop. Când Evrei sau Izraeliții au ajuns la muntele Sinaï după ieșirea din Egipt, Dumnezeu a confirmat acolo legământul său cu ei și le-a dat legea sa fundamentală. (Exodul 19:1—20) El le-a predat prin Moise diferitele sale orânduiri. Dumnezeu a poruncit lui Moise ce să scrie, și el a scris cum i s'a poruncit, și astfel s'au format cele dintâi cinci cărți ale Bibliei.

²³ Darea de seamă a lui Iehova arată că Dumnezeu a creat pe om după chipul și asemănarea sa, că el a format pământul ca locuință a omului, (Isaia 45:12, 18) și că el a învățat pe omul cel dintâiu ce trebuie să facă ca să-și poată păstra neprihănirea și atitudinea justă înaintea Domnului. Diavolul s'a răsculat împreună cu o hordă de ingeri nelegiuți, și această hordă de răi a asaltat neamul omenească să-l întoarcă dela Dumnezeu și să-l nimicească. Este rațional de a conchide că Dumnezeu va da oamenilor ascultători care se împotrivesc Diavolului cuvântul său propriu pentru că să fie conduși prin el pe calea cea dreaptă. El a făcut aceasta un timp oarecare prin ingerii sau solii săi, și după aceea la timpul său potrivit a făcut ca mesajul său către

omenire să fie transmis și scris prin servii săi credincioși; această scriere sau dare de seamă este numită Biblia, pe care Dumnezeu a păstrat-o de atunci spre folosul aceluia care dorește să știe ce este drept. Moise a fost cu totul devotat Domnului Dumnezeu, și Dumnezeu l-a ales ca să scrie cărțile care erau la începutul Bibliei. După aceea alți servi ai Domnului au scris părți de Biblie, așa cum le-a poruncit și le-a dictat Dumnezeu. Unul din acești servi credincioși a scris după cum urmează: „Duhul Domnului vorbește prin mine, și cuvântul Lui este pe limba mea.” (2 Samuel 23 : 2) O altă mărturie despre acest punct sună: „Oamenii sfînti ai lui Dumnezeu [oamenii devotați lui Dumnezeu] au vorbit așa cum au fost mînați de duhul sfînt.” (2 Petru 1 : 21) (O explicație amănunțită, cum s'a format Biblia și cum a primit-o noi cuprinde cartea „Creațiune”, capitolul 5.)

Unii oameni zic: „Eu nu cred în existența unui atotputernic Dumnezeu și de aceea nu cred nici în Biblie.” Astfel de oameni nu pot să vadă și nici să înțeleagă adevărul și din acest motiv sunt cu totul neștiutori despre relațiunea omului cu Creatorul. Diavolul a orbit în mod spiritual pe oameni, și el a făcut aceasta ca să nu le lumineze adevărul. (2 Corinteni 4 : 4) Dacă un om sănătos la minte și cu judecată se uită împrejurul său și privește lucrurile existente, atunci ar trebui să recunoască că există un mare Creator care a făcut toate lucrurile vizibile, și acest mare Creator este descoperit ca Dumnezeu Cel Atotputernic. Cine nu dă crezare lui Dumnezeu nu poate înțelege niciodată adevărul, ci trebuie să rămână în întunerec. Este scris: „și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L cântă.” (Evrei 11 : 6) Omul care susține că nu există Dumnezeu este un nebun, un nechibzuit. (Psalm 14 : 1) Dacă cineva se pune pe sine în clasa celor nechibzuți, aceasta arată că ei se află cu totul sub stăpînirea Diavolului, a dușmanului său cel mai rău. Dumnezeu nu știe pe om să creadă adevărul. El îi prezintă adevărul și-l lasă apoi să lucreze după bunul plac și să-l lepede. Dumnezeu este lumină și el se îmbracă în lumină. (Psalm 104 : 2) Lumina sa a adevărului nu este dată aceluia care servese pe Diavolul, deoarece este arătat prin faptul că îngerii răi sunt ținuți în întunerec. „Lumina este sămănată pentru cel neprihănit.” (Psalm 97 : 11) Omul care își găsește plăcerea în legea lui Dumnezeu și se străduiește să umble în dreptate, umblă în lumină și este binecuvîntat. — Psalm 1 : 1, 2.

Biblia nu este scrisă pentru cei nechibzuți, și nici scrierea de față nu este menită spre folosul acestora. Biblia a fost scrisă și dată omului spre ajutor și de conducător pentruca o persoană de bunăvoință și cu scopuri bune să găsească în ea tot sfatul necesar cu privire la calea dreaptă ce trebuie urmată, și după aceea să se așeze de partea lui Dumnezeu și să refuze a servi pe Diavolul. „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 3 : 16, 17) Scrierea de față încearcă să prezinte Biblia în mod simplu oamenilor care doresc să știe adevărul. Nu se așteaptă că scrierea va fi apreciată sau folosită de alții. Sfânta Scriptură cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu; acesta este adevărul

și este conducătorul adevărat pentru omul care dorește să recunoască și să facă ce este drept. „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea. Tomelia Cuvântului Tău este adevărul; și toate legile Tale cele drepte sînt vecinice. Mă bucur de Cuvântul Tău, ca cel ce găsește o mare prădă. Urăsc și nu pot suferi minciuna, dar iubesc Legea Ta.” — Psalmi 119 : 105, 106, 162, 163.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1. Pentruce este acum atât de important ca martorii lui Iehova să se informeze despre origina și practicarea religiei și despre efectele ei, și pentruce trebuie arătată oamenilor în mod clar corupțiunea religiei? Arată motivul pentru priponirea aceluia care vestesc aceste adevăruri.
- Alin. 2. Ce a fost scopul potopului? Ce a fost rezultatul lui? Explică 2 Petru 3 : 5, 6.
- Alin. 3. Explică dacă „lumea de acum” va exista veșnic și pentruce.
- Alin. 4. Ce este un legământ? De ce s'a îngrijit Iehova în legământul său privitor la sfințenia vieții?
- Alin. 5, 6. Descrie cum a pierdut Diavolul după potop călcarea legământului veșnic și a întemeiat cultul religios.
- Alin. 7. Cum și pentruce s'au unit atât de strâns laolaltă religia, politica și comerțul?
- Alin. 8, 9. Arată motivul pentru clădirea turnului lui Babel. Arată ce potrivit este numele Babel.
- Alin. 10—12. Identifică Babilonul. Arată că „Iubirea de bani” este „rădăcina tuturor relelor”.
- Alin. 13. Cum dovedesc faptele că Babilonul „a adăpat toate neamurile din vinul mîniei curviei ei”?
- Alin. 14, 15. Descrie cele două organizații mari care există acum, și armele și metodele pe care le întrebunțează fiecare din ele în războiul care are loc acum.
- Alin. 16—18. Ce arată darea de seamă divină cu privire la martorii credincioși ai lui Iehova până în timpul lui Avraam? Cum s'a purtat Iehova cu Avraam? În ce scop?
- Alin. 19—21. Descrie în puține cuvinte a) Egiptul ca națiune în zilele lui Avraam; b) arată motivul pentruce s'au aflat Izraeliții în zilele lui Faraon în Egipt și pentruce au fost apăsați și chinuți acolo; c) descrie liberarea Izraeliților din mîna apăsătorului lor; d) arată însemnarea profetică a lucrurilor menționate aci și a scopului scrierii lor.
- Alin. 22. Cum putem ști că faptele citate mai sus sunt adevărate și autentice.
- Alin. 23. Relatează pe scurt cum s'a format Biblia și cum primit-o noi.
- Alin. 24. Explică pentruce unele persoane nu cred în existența unui atotputernic Dumnezeu și prin urmare nici în Biblie.
- Alin. 25. Ce este după mărturia Psalmistului, a apostolului și a lui Isus origina și scopul Sfintei Scripturi ale Bibliei? Ce măsuri a luat Iehova pentruca toți care voiesc să știe și să facă ce este drept să poată înțelege acum voința sa și scopurile sale?